

ЗАКОН за енергийната ефективност

Обн., ДВ, бр. 35 от 15.05.2015 г., в сила от 15.05.2015 г., изм. и доп., бр. 105 от 30.12.2016 г., доп., бр. 103 от 28.12.2017 г., в сила от 1.01.2018 г., изм., бр. 27 от 27.03.2018 г., изм. и доп., бр. 38 от 8.05.2018 г., в сила от 8.05.2018 г., изм., бр. 83 от 9.10.2018 г.

Глава първа ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Чл. 1. (1) Този закон урежда обществените отношения, свързани с провеждането на държавната политика за повишаване на енергийната ефективност.

(2) Законът се прилага за крайното потребление на енергия от въоръжените сили, доколкото не противоречи на Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България или на друг закон в областта на националната сигурност.

Чл. 2. Законът има за цел повишаване на енергийната ефективност като част от политиката по устойчиво развитие на страната чрез:

1. използване на система от дейности и мерки за повишаване на енергийната ефективност при производството, преноса и разпределението, както и при крайното потребление на енергия;
2. въвеждане на схеми за задължения за енергийни спестявания;
3. развитие на пазара на енергийноэффективни услуги и насърчаване предоставянето на енергийноэффективни услуги;
4. въвеждане на финансови механизми и схеми, подпомагащи изпълнението на националната цел за енергийна ефективност.

Глава втора ДЪРЖАВНО УПРАВЛЕНИЕ В ОБЛАСТТА НА ЕНЕРГИЙНАТА ЕФЕКТИВНОСТ

Раздел I Органи за управление

Чл. 3. (Доп. – ДВ, бр. 38 от 2018 г., в сила от 8.05.2018 г.) Държавата упражнява функциите си в областта на енергийната ефективност чрез Народното събрание и Министерския съвет въз основа на Стратегия за устойчиво енергийно развитие на Република България по чл. 3, ал. 2 от Закона за енергетиката.

Чл. 4. (Отм. – ДВ, бр. 38 от 2018 г., в сила от 8.05.2018 г.).

Чл. 5. (1) Министерският съвет определя държавната политика в областта на енергийната ефективност като част от политиката по устойчиво развитие на страната.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 38 от 2018 г., в сила от 8.05.2018 г.) При осъществяване на функциите си по ал. 1 Министерският съвет по предложение на министъра на енергетиката внася за приемане от Народното събрание Стратегията за устойчиво енергийно развитие на Република България.

(3) Министерският съвет приема:

1. национални планове за действие по енергийна ефективност;

2. национален план за сгради с близко до нулево потребление на енергия;

3. национален план за подобряване на енергийните характеристики на отопляваните и/или охлаждаемите сгради – държавна собственост, използвани от държавната администрация;

4. национална дългосрочна програма за насърчаване на инвестиции за изпълнение на мерки за подобряване на енергийните характеристики на сградите от обществените и частния национален жилищен и търговски сграден фонд;

5. (нова – ДВ, бр. 105 от 2016 г.) национална програма за ускорена газификация;

6. (предишна т. 5 – ДВ, бр. 105 от 2016 г.) ежегодни отчети за изпълнението на националните планове за действие по енергийна ефективност;

7. (предишна т. 6 – ДВ, бр. 105 от 2016 г.) подзаконовни нормативни актове, както и други актове в областта на енергийната ефективност в случаите, предвидени в този закон.

(4) (Изм. – ДВ, бр. 105 от 2016 г.) За целите на определяне на държавната политика в областта на енергийната ефективност държавните органи и кметовете на общини осигуряват предоставяне на информацията, необходима за изготвяне на актовете по ал. 2 и ал. 3, т. 1 – 6.

(5) Информацията по ал. 4 се предоставя на органите по чл. 6 и 11.

Чл. 6. Държавната политика по енергийната ефективност се провежда от:

1. министъра на енергетиката – в областта на енергийната ефективност при производството, преноса и разпределението на енергия, както и при крайното потребление на енергия;

2. министъра на икономиката – в областта на повишаване на енергийната ефективност в малки и средни предприятия, както и при потреблението на енергия от промишлени системи;

3. (изм. – ДВ, бр. 105 от 2016 г.) министъра на регионалното развитие и благоустройството – в областта на разработването и въвеждането на технически правила и норми в областта на енергийните характеристики на сгради, реализирането на проекти, свързани с обновяване на жилищния сграден фонд и подобряване на енергийната ефективност в жилищните сгради в Република България;

4. министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията – в областта на енергийната ефективност в транспортния сектор.

Чл. 7. (1) Министърът на енергетиката:

1. (отм. – ДВ, бр. 38 от 2018 г., в сила от 8.05.2018 г.);

2. разработва съвместно с министъра на регионалното развитие и благоустройството, министъра на икономиката и министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията националните планове за действие по енергийна ефективност, които предоставя на Европейската комисия;

3. участва съвместно с министъра на регионалното развитие и благоустройството при разработването и актуализирането на националния план за сгради с близко до нулево потребление на енергия и предоставя плана на Европейската комисия;

4. (изм. – ДВ, бр. 105 от 2016 г.) разработва и актуализира съвместно с министъра на регионалното развитие и благоустройството и внася за приемане от Министерския съвет националния план за подобряване на енергийните характеристики на отопляваните и/или охлаждаемите сгради – държавна собственост, използвани от държавната администрация;

5. (изм. – ДВ, бр. 105 от 2016 г.) разработва и актуализира съвместно с министъра на регионалното развитие и благоустройството и внася за приемане от Министерския съвет националната дългосрочна програма за насърчаване на инвестиции за изпълнение на мерки за подобряване на енергийните характеристики на сградите от обществените и частния национален жилищен и търговски сграден фонд;

6. (нова – ДВ, бр. 105 от 2016 г.) разработва и внася за приемане от Министерския съвет национална програма за ускорена газификация;

7. (предишна т. 6, изм. – ДВ, бр. 105 от 2016 г.) внася за приемане от Министерския съвет ежегодните отчети по чл. 5, ал. 3, т. 6 и ги предоставя на Европейската комисия;

8. (предишна т. 7 – ДВ, бр. 105 от 2016 г.) осъществява взаимодействие с другите държавни и местни органи, както и с юридически лица с нестопанска цел по отношение на провеждането на държавната политика в областта на енергийната ефективност;
9. (предишна т. 8 – ДВ, бр. 105 от 2016 г.) разработва нормативни актове за привеждане в съответствие на българското законодателство в областта на енергийната ефективност с правото на Европейския съюз;
10. (предишна т. 9 – ДВ, бр. 105 от 2016 г.) разработва и внася за приемане от Министерския съвет проекти на подзаконовни нормативни актове в случаите, предвидени в този закон;
11. (предишна т. 10 – ДВ, бр. 105 от 2016 г.) издава самостоятелно или съвместно със съответните министри подзаконовите нормативни актове, свързани с енергийната ефективност, в рамките на своите правомощия по този закон;
12. (предишна т. 11 – ДВ, бр. 105 от 2016 г.) утвърждава методика за оценка на размера на вноските от задължените лица по чл. 14, ал. 4 във Фонд "Енергийна ефективност и възобновяеми източници" и в други финансови посредници, необходими за постигане на индивидуалните им цели по предложение на изпълнителния директор на Агенцията за устойчиво енергийно развитие;
13. (предишна т. 12 – ДВ, бр. 105 от 2016 г.) утвърждава методики за оценяване на енергийните спестявания, изготвени съгласно наредбата по чл. 18, ал. 2;
14. (предишна т. 13 – ДВ, бр. 105 от 2016 г.) предоставя на компетентните институции на Европейския съюз информацията, предвидена в правото на Европейския съюз;
15. (предишна т. 14 – ДВ, бр. 105 от 2016 г.) в съответствие с правомощията си отправя до компетентните институции на Европейския съюз искания и уведомления за предоставяне на временно освобождаване от прилагането на разпоредби на правото на Европейския съюз и на преходни периоди в областта на енергийната ефективност в случаите, предвидени в правото на Европейския съюз;
16. (предишна т. 15 – ДВ, бр. 105 от 2016 г.) осъществява международното сътрудничество на Република България в областта на енергийната ефективност;
17. (предишна т. 16 – ДВ, бр. 105 от 2016 г.) осъществява и други правомощия в областта на енергийната ефективност, възложени му с нормативен акт.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 105 от 2016 г.) Съдържанието, структурата, условията и редът за предоставяне на информацията по ал. 1, т. 14 се определят с наредбата по чл. 9, ал. 4 от Закона за енергетиката.

Чл. 8. Министърът на икономиката в рамките на своята компетентност:

1. (отм. – ДВ, бр. 38 от 2018 г., в сила от 8.05.2018 г.);

2. участва при разработването на националните планове за действие по енергийна ефективност и предоставя на министъра на енергетиката ежегодно в срок до 1 март на годината, следваща годината на отчитане, информация за тяхното изпълнение;

3. предлага схеми за насърчаване извършването на енергийни обследвания на малките и средните предприятия по чл. 3 от Закона за малките и средните предприятия, както и прилагането на препоръчаните с обследванията мерки;

4. предлага схеми за насърчаване извършването на мерки по енергийна ефективност в промишлени системи.

Чл. 9. Министърът на регионалното развитие и благоустройството в рамките на своята компетентност:

1. (отм. – ДВ, бр. 38 от 2018 г., в сила от 8.05.2018 г.);

2. участва при разработването на националните планове за действие по енергийна ефективност и предоставя на министъра на енергетиката ежегодно в срок до 1 март на годината, следваща годината на отчитане, информация за тяхното изпълнение;

3. разработва и актуализира съвместно с министъра на енергетиката и внася за приемане от Министерския съвет националния план за сгради с близко до нулево потребление на енергия;

4. (изм. – ДВ, бр. 105 от 2016 г.) участва при разработването и актуализирането на националния план за подобряване на енергийните характеристики на отопляваните и/или охлаждаемите сгради – държавна собственост, използвани от държавната администрация;

5. (изм. – ДВ, бр. 105 от 2016 г.) участва при разработването и актуализирането на националната дългосрочна програма за насърчаване на инвестиции за изпълнение на мерки за подобряване на енергийните характеристики на сградите от обществените и частния национален жилищен и търговски сграден фонд;

6. издава самостоятелно или съвместно със съответните министри подзаконовите нормативни актове, свързани с енергийната ефективност.

Чл. 10. Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията в рамките на своята компетентност:

1. (отм. – ДВ, бр. 38 от 2018 г., в сила от 8.05.2018 г.);

2. участва при разработването на националните планове за действие по енергийна ефективност и предоставя на министъра на енергетиката ежегодно в срок до 1 март на годината, следваща годината на отчитане, информация за тяхното изпълнение.

Чл. 11. (1) Дейностите по провеждане на държавната политика за повишаване на енергийната ефективност се изпълняват от изпълнителния директор на Агенцията за устойчиво енергийно развитие, наричана по-нататък "агенцията".

(2) Агенцията е юридическо лице на бюджетна издръжка със седалище София и има статут на изпълнителна агенция към министъра на енергетиката.

(3) Дейността, структурата и организацията на работа на агенцията се определят с устройствен правилник, приет от Министерския съвет.

(4) За осъществяването на своята дейност агенцията създава териториални звена в районите по чл. 4, ал. 3 от Закона за регионалното развитие. Седалищата на териториалните звена се определят в устройствения правилник по ал. 3.

(5) Изпълнителният директор на агенцията се назначава и освобождава от министъра на енергетиката съгласувано с министър-председателя.

(6) Изпълнителният директор на агенцията:

1. ръководи и представлява агенцията;

2. осъществява контрол по спазване на законодателството в областта на енергийната ефективност;

3. взаимодейства с държавните и местните органи, както и с юридически лица по отношение на провеждането на държавната политика в областта на енергийната ефективност;

4. (изм. и доп. – ДВ, бр. 105 от 2016 г.) организира изготвянето и представянето ежегодно в срок до 31 март на министъра на енергетиката за одобрение отчетите по чл. 5, ал. 3, т. 6;

5. публикува ежегодно в срок до 31 март списък на сградите по чл. 27, ал. 1, т. 4, които към 1 януари на съответната година не отговарят на минималните изисквания за енергийните характеристики, определени с наредбата по чл. 31, ал. 4;

6. разработва методика за оценка на размера на вноските от задължените лица по чл. 14, ал. 4 във Фонд "Енергийна ефективност и възобновяеми източници" и в други финансови посредници, необходими за постигане на индивидуалните им цели;

7. потвърждава размера на енергийните спестявания в резултат на извършените енергийноэффективни услуги и на други мерки за повишаване на енергийната ефективност чрез издаване на удостоверения за енергийни спестявания;

8. организира поддържането на националната информационна система за състоянието на енергийната ефективност;
9. оказва съдействие на държавните и местните органи, както и на участниците на пазара на енергийноефективни услуги при изпълнението на задълженията им по този закон;
10. организира популяризирането на дейностите и мерките за повишаване на енергийната ефективност;
11. съдейства за развитие на обучението в областта на енергийната ефективност и публикува на интернет страницата на агенцията съществуващите схеми за квалификация;
12. организира създаването и поддържането на списък на сградите, предприятията, промишлените системи, системите за външно изкуствено осветление, отоплителните инсталации с водогрейни котли и климатичните инсталации, за които е задължително привеждането им в съответствие с изискванията на този закон;
13. изготвя, поддържа и публикува на интернет страницата на агенцията списък на финансови механизми и схеми за насърчаване на енергийната ефективност, който се актуализира ежегодно;
14. участва в разработването на нормативни актове, включително на методики за оценка на енергийните спестявания, за привеждане в съответствие на българското законодателство в областта на енергийната ефективност с правото на Европейския съюз;
15. изисква в съответствие с правомощията си информация от управляващите органи по оперативни програми на Европейския съюз, свързани с осигуряването на финансиране за изпълнение на енергоспестяващи мерки и оползотворяване на енергията от възобновяеми източници, относно размера на извършените инвестиции за изпълнение на енергоспестяващи мерки и оползотворяване на енергията от възобновяеми източници, както и достигнатите в резултат на тези инвестиции нива на енергийни спестявания и на децентрализирано потребление на енергия от възобновяеми източници;
16. организира изготвяне на примерни договори с гарантиран резултат (ЕСКО договори) за предоставяне на енергийноефективни услуги за изпълнението на мерки за повишаване на енергийната ефективност в сгради, промишлени системи и системи за външно изкуствено осветление;
17. осъществява мониторинг при изпълнение на ЕСКО договорите в сгради държавна и общинска собственост;
18. осъществява и други правомощия в областта на енергийната ефективност, възложени му с нормативен акт.

(7) Агенцията е администратор на постъпленията от:

1. средства от държавния бюджет;
2. собствена дейност;
3. глоби и имуществени санкции, наложени по реда на този закон;
4. международни програми и споразумения;
5. други източници, определени с нормативен акт на Министерския съвет.

Чл. 12. (1) Държавната политика в областта на енергийната ефективност се изпълнява от всички държавни и местни органи.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 38 от 2018 г., в сила от 8.05.2018 г.) За целите по ал. 1 държавните и местните органи разработват и приемат програми по енергийна ефективност, съответстващи на целите, заложи в актовете по чл. 5, ал. 3, т. 1 – 4.

(3) Програмите по ал. 2 се разработват при отчитане на стратегическите цели и приоритети на регионалните планове за развитие на съответните райони по чл. 4, ал. 3 от Закона за регионалното развитие и перспективите им за устойчиво икономическо развитие.

(4) Средствата за изпълнение на програмите по ал. 2 се осигуряват в рамките на бюджетите на държавните органи и на общините.

(5) Държавните и местните органи представят ежегодно на изпълнителния директор на агенцията отчети за изпълнението на програмите по ал. 2.

(6) Отчетите по ал. 5 съдържат описание на дейностите и мерките, посочват размера на постигнатите енергийни спестявания и се представят не по-късно от 1 март на годината, следваща годината на изпълнение на съответните дейности и мерки.

(7) Отчетите по ал. 5 се изготвят по образец, утвърден от изпълнителния директор на агенцията.

(8) Отчетът за изпълнението на националния план за действие по енергийна ефективност включва информация за:

1. изпълнението на националната цел за енергийна ефективност;

2. първичното и крайното енергийно потребление;
3. крайното енергийно потребление и брутната добавена стойност по сектори;
4. разполагаемия доход на домакинствата;
5. брутния вътрешен продукт;
6. производството на електрическа енергия от топлоелектрически централи;
7. производството на електрическа енергия чрез комбинирано производство на топлинна и електрическа енергия;
8. производството на топлинна енергия от топлоелектрически централи;
9. производството на топлинна енергия от комбинирани топлоелектрически централи, включително промишлена отпадна топлина;
10. разхода на гориво за производството на топлинна енергия;
11. пътничкокилометрите (pkm), в случай че информацията е налична;
12. тонкилометрите (tkm), в случай че информацията е налична;
13. комбинираните транспортни километри (pkm + tkm), в случай че информацията по т. 11 и 12 не е налична;
14. населението на страната;
15. мерките, изпълнени през предходната година, които допринасят за постигане на националната цел за енергийна ефективност, както и за отчетения и/или очаквания ефект от тези мерки;
16. пълната разгъната площ на сградите по чл. 23, ал. 1 и 2;
17. постигнатите енергийни спестявания чрез схемата за задължения за енергийна ефективност;

18. размера на публичните разходи за енергийна ефективност, включително по сектори.

(9) Отчетите по ал. 5 се публикуват на интернет страниците на органите по ал. 1.

(10) Отчетите по ал. 8 се публикуват на интернет страницата на агенцията.

Раздел II

Цели за енергийна ефективност

Чл. 13. (1) Националната цел за енергийна ефективност се определя като количество спестявания в първичното и в крайното енергийно потребление до 31 декември 2020 г.

(2) Националната цел по ал. 1 се определя в националния план за действие по енергийна ефективност.

(3) При определянето на целта по ал. 1 се отчита прогнозното първично енергийно потребление до 31 декември 2020 г., определено въз основа на:

1. потенциала за спестяване на енергия по икономически ефективен начин;

2. развитието на brutния вътрешен продукт и прогнозите за него;

3. промените в количествата внесена и изнесена енергия;

4. оползотворяването на енергията от възобновяеми източници, използването на ядрена енергия, изграждането на съоръжения за улавяне и съхранение на въглероден диоксид;

5. действащите мерки за повишаване на енергийната ефективност, изпълнени в изминал период.

Чл. 14. (1) (Изм. – ДВ, бр. 105 от 2016 г.) За подпомагане изпълнението на националната цел за енергийна ефективност се въвежда схема за задължения за енергийни спестявания, както и алтернативни мерки, които да осигурят постигането на обща кумулативна цел за енергийни спестявания при крайното потребление на енергия до 31 декември 2020 г.

(2) Общата кумулативна цел по ал. 1 за периода 2014 – 2020 г. се определя като натрупване на нови енергийни спестявания от минимум 1,5 на сто годишно от средната годишна стойност на общото количество на продажбите на енергия на крайните клиенти на територията на страната през 2010, 2011 и 2012 г., с изключение на количеството на продажбите на енергия, използвани в транспортния сектор, под код "B_101900" по статистиката на Евростат.

(3) Целта по ал. 2 се намалява с до 25 на сто чрез изключване на количествата на продажбите на енергия, използвани в промишлени дейности по приложение № 1 от Закона за ограничаване изменението на климата и чрез прилагане на ал. 5, т. 1 и 2 и чл. 16, т. 1 и 2.

(4) (Изм. – ДВ, бр. 105 от 2016 г.) Разликата между общата кумулативна цел по ал. 1 и прогнозните енергийни спестявания от прилагането на алтернативните мерки се разпределя като индивидуални цели за енергийни спестявания между следните задължени лица:

1. крайни снабдители, доставчици от последна инстанция, търговци с издадена лицензия за дейността "търговия с електрическа енергия", които продават електрическа енергия на крайни клиенти повече от 20 GWh годишно;

2. топлопреносни предприятия и доставчици на топлинна енергия, които продават топлинна енергия на крайни клиенти повече от 20 GWh годишно;

3. крайните снабдители и търговци с природен газ, които продават на крайни клиенти повече от 1 млн. кубически метра годишно;

4. търговци с течни горива, които продават на крайни клиенти повече от 6,5 хил. тона течни горива годишно, с изключение на горивата за транспортни цели;

5. търговци с твърди горива, които продават на крайни клиенти повече от 13 хил. тона твърди горива годишно.

(5) При определяне на общата кумулативна цел по ал. 1 могат да се използват следните стойности за изчисление на енергийни спестявания в размер:

1. по 1 на сто годишно за 2014 и 2015 г.;

2. по 1,25 на сто годишно за 2016 и 2017 г.;

3. по 1,50 на сто годишно за 2018, 2019 и 2020 г.

(6) (Нова – ДВ, бр. 105 от 2016 г.) Алтернативна мярка е всяка мярка на политика, която води до постигане на енергийни спестявания при крайното потребление на енергия, различна от схемата за задължения за енергийни спестявания.

(7) (Нова – ДВ, бр. 105 от 2016 г.) Алтернативните мерки, които ще се прилагат, очакваните прогнозни енергийни спестявания от тях и отговорните за тяхното изпълнение органи се посочват в националните планове за действие по енергийна ефективност, като могат да се прилагат една или повече от следните мерки на политика:

1. енергийни данъци или данъци за въглероден диоксид, чийто ефект е намаляване на крайното потребление на енергия;

2. схеми и инструменти за финансиране или фискални стимули, които водят до прилагане на енергийнонеэффективни технологии или техники и чийто ефект е намаляване на крайното потребление на енергия;

3. разпоредби или доброволни споразумения, които водят до прилагане на енергийнонеэффективни технологии или техники и чийто ефект е намаляване на крайното потребление на енергия;

4. стандарти и норми, целящи подобряване на енергийната ефективност на продуктите и услугите, в това число на сградите и на превозните средства, с изключение на стандартите и нормите, които са задължителни и приложими в съответствие с правото на Европейския съюз;

5. схеми за етикетирание на енергийната ефективност, с изключение на схемите, които са задължителни и приложими в съответствие с правото на Европейския съюз;

6. образование и обучение, включително консултантски програми в областта на енергетиката, водещи до прилагането на енергийнонеэффективни технологии или техники и чийто ефект е намаляване на крайното потребление на енергия.

(8) (Нова – ДВ, бр. 105 от 2016 г.) В националните планове за действие по енергийна ефективност се включват една или повече алтернативни мерки, които отговарят на следните критерии:

1. предвиждат поне два междинни периода за отчитане и прилагането на мярката допринася за постигане на общата кумулативна цел за спестена енергия при крайното потребление на енергия до 31 декември 2020 г.;

2. определят отговорностите на органите на изпълнителната власт, участващите и изпълняващите лица;

3. определят по прозрачен начин енергийните спестявания, които трябва да се постигнат;

4. обемът на енергийните спестявания, който трябва да се постигне от дадена мярка, се изразява под формата на крайно или на първично енергийно потребление по коефициенти на превръщане съгласно наредбата по чл. 18, ал. 1;

5. изчисляват енергийните спестявания от прилагането на мярката по методи и принципи съгласно наредбата по чл. 18, ал. 2;

6. гарантират наблюдение на резултатите и предвиждат подходящи мерки, когато напредъкът е незадоволителен;

7. предвиждат ежегодно публикуване на данните за годишните тенденции в енергийните спестявания.

(9) (Нова – ДВ, бр. 105 от 2016 г.) При включването алтернативните мерки трябва да отговарят и на следните допълнителни критерии:

1. за мерките по ал. 7, т. 2 – 6 – предвиждат въвеждането на система за контрол, която включва и независима проверка на статистически значим дял от мерките за подобряване на енергийната ефективност;

2. за мярката по ал. 7, т. 3 – предвижда участващите лица да представят и да оповестяват публично годишни доклади за постигнатите енергийни спестявания, когато е приложимо.

(10) (Нова – ДВ, бр. 105 от 2016 г.) Обхватът и оценката на ефекта от изпълнените алтернативни мерки се посочва в ежегодните отчети за изпълнението на националните планове за действие по енергийна ефективност.

(11) (Нова – ДВ, бр. 105 от 2016 г.) Не се допуска двойно отчитане на енергийните спестявания от изпълнението на индивидуалните цели на задължените лица и от прилагането на алтернативни мерки.

Чл. 15. (1) Индивидуалните цели за енергийни спестявания представляват ежегодни енергийни спестявания при крайните клиенти за периода от 1 януари 2014 г. до 31 декември 2020 г.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 105 от 2016 г.) Индивидуалните годишни цели по ал. 1 се определят, като разликата между изчислената годишна стойност на енергийните спестявания по чл. 14, ал. 3 и 5 и оценката на енергийни спестявания от алтернативни мерки през съответната година се разпределя между задължените лица по чл. 14, ал. 4 пропорционално на продадените от съответното задължено лице количества енергия на крайни клиенти през предходната година.

(3) (Нова – ДВ, бр. 105 от 2016 г.) В срок до 15 март на съответната година агенцията изготвя и публикува на интернет страницата си проект на списък на задължените лица по чл. 14, ал. 4 и техните индивидуални годишни цели.

(4) (Предишна ал. 3 – ДВ, бр. 105 от 2016 г.) Списъкът на задължените лица по чл. 14, ал. 4 и техните индивидуални годишни цели се актуализират ежегодно съобразно промяната в количествата на продажбите на съответното задължено лице спрямо общото количество на продажбите на всички задължени лица за предходната година.

(5) (Нова – ДВ, бр. 105 от 2016 г.) Индивидуалните годишни цели на задължените лица по чл. 14, ал. 4, които не са подали в агенцията информация за извършените от тях продажби на енергия към крайните клиенти през предходната година, се определят въз основа на определени от агенцията количества продадена енергия при условията и по реда на наредбата по чл. 18, ал. 1.

Чл. 16. При отчитане изпълнението на индивидуалните годишни цели задължените лица по чл. 14, ал. 4 могат да включват, освен спестени количества енергия при крайните клиенти, и спестени количества енергия:

1. от мерки, изпълнени след 31 декември 2008 г., които продължават да действат до 31 декември 2020 г.;
2. от мерки за повишаване на енергийната ефективност при производството, преноса и/или разпределението на енергия;
3. постигнати в предходните 4 или следващите три години.

Чл. 17. (Изм. – ДВ, бр. 105 от 2016 г.) За изпълнение на индивидуалните цели за енергийни спестявания задължените лица по чл. 14, ал. 4 могат да ползват намаляване на определената им индивидуална годишна цел с едно на сто при предоставяне на информацията по чл. 63, ал. 5.

Чл. 18. (1) (Изм. – ДВ, бр. 105 от 2016 г.) Методиките за определяне на националната цел за енергийна ефективност и на общата кумулативна цел за енергийни спестявания, условията и редът за прилагане на схемата за задължения за енергийни спестявания, включително за разпределянето на индивидуалните цели за енергийни спестявания между задължените лица, и отчитането на ефекта от изпълнените алтернативни мерки се определят с наредба на Министерския съвет.

(2) Допустимите мерки за осъществяване на енергийни спестявания в крайното потребление, начините на доказване на постигнатите енергийни спестявания, изискванията към методиките за тяхното оценяване и начините за потвърждаването им се определят с наредба на министъра на енергетиката.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 105 от 2016 г.) Условията и редът за извършване на оценка на енергийните спестявания, реализирани в резултат на изпълнени мерки за повишаване на енергийната ефективност при производството, преноса и разпределението на енергия, и за потвърждаването им се определят с наредба на министъра на енергетиката.

Чл. 19. (1) Списъкът със задължените лица по чл. 14, ал. 4 и определените им индивидуални цели за енергийни спестявания се приема от Министерския съвет заедно с националните планове за действие по енергийна ефективност.

(2) Актуализацията на списъка на задължените лица по чл. 14, ал. 4 и техните индивидуални цели за енергийни спестявания се извършва с ежегодните отчети за изпълнението на националните планове за действие по енергийна ефективност.

(3) Агенцията поддържа на електронната си страница информация за текущото изпълнение на индивидуалните цели за енергийни спестявания.

Чл. 20. При изпълнение на индивидуалните цели за енергийни спестявания задължените лица по чл. 14, ал. 4 са длъжни да:

1. изпълняват мерки за повишаване на енергийната ефективност, както и дейности, свързани с изпълнението на тези мерки;

2. се въздържат от всякакви действия, които могат да възпрепятстват търсенето, предлагането и развитието на енергийноэффективни услуги и на изпълнението на други дейности и мерки за повишаване на енергийната ефективност, включително да не препятстват конкуренти на пазара или допускат злоупотреба с господстващо положение.

Чл. 21. (1) (Предишен текст на чл. 21 – ДВ, бр. 105 от 2016 г.) При изпълнение на индивидуалните цели за енергийни спестявания задължените лица по чл. 14, ал. 4 могат да:

1. предлагат енергийноэффективни услуги на конкурентни цени чрез доставчик на енергийноэффективни услуги, и/или

2. (изм. – ДВ, бр. 105 от 2016 г.) правят вноски във Фонд "Енергийна ефективност и възобновяеми източници" или в други финансови посредници за финансиране на дейности и мерки за енергийна ефективност в размер на инвестициите, необходими за изпълнение на мерки за постигане на индивидуалните им цели, определени съгласно методиката по чл. 7, ал. 1, т. 12, и/или

3. (изм. – ДВ, бр. 105 от 2016 г.) сключват споразумения с доставчици на енергийноэффективни услуги или други задължени или незадължени лица за прехвърляне на енергийни спестявания чрез прехвърляне на удостоверения за енергийни спестявания по чл. 75, ал. 3.

(2) (Нова – ДВ, бр. 105 от 2016 г.) В случаите по ал. 1, т. 2 задължените лица по чл. 14, ал. 4 договарят с Фонд "Енергийна ефективност и възобновяеми източници" или със съответния финансов посредник условията за прехвърляне на удостоверенията за енергийни спестявания, постигнати в резултат на финансираните от тях мерки за енергийна ефективност.

Чл. 22. Изготвянето на оценка на енергоспестяващия ефект от изпълнени мерки за повишаване на енергийната ефективност с цел доказване на изпълнението на индивидуалните цели за енергийни спестявания на задължените лица по чл. 14, ал. 4 се извършва по реда на чл. 76.

Чл. 23. (1) За подпомагане изпълнението на националната цел за енергийна ефективност във всички отоплявани и/или охлаждаеми сгради – държавна собственост, използвани от държавната администрация, ежегодно се предприемат мерки за подобряване на енергийните характеристики на поне 5 на сто от общата разгъната застроена площ.

(2) Целта по ал. 1 се изчислява въз основа на разгънатата застроена площ на сградите с разгъната застроена площ над 500 кв. м, а от 9 юли 2015 г. – над 250 кв. м, които към 1 януари на съответната година не отговарят на минималните изисквания за енергийните характеристики, определени с наредбата по чл. 31, ал. 4.

(3) Изискванията на ал. 1 не се прилагат за:

1. сгради културни ценности, включени в обхвата на Закона за културното наследство, доколкото изпълнението на някои минимални изисквания за енергийни характеристики води до нарушаване на архитектурните и/или художествените характеристики на сградата;

2. сгради, притежавани от въоръжените сили или от администрацията, които служат за целите на

националната отбрана, освен военните общежития или офис сградите за служители на въоръжените сили и други служители, наети от националните органи на отбраната.

(4) За сградите по ал. 1 по реда на приоритетното им подреждане в списъка по чл. 27, ал. 1, т. 4 се прилагат мерки за подобряване на техните енергийни характеристики.

(5) При постигане подобряване на енергийните характеристики на повече от 5 на сто от общата разгъната застроена площ на отопляваните и/или охлаждащи сгради – държавна собственост, използвани от държавната администрация, през дадена година излишъкът може да се прехвърли към всяка от предходните три или към всяка от следващите три години.

Раздел III

Национални планове и програми

(Загл. изм. – ДВ, бр. 38 от 2018 г., в сила от 8.05.2018 г.)

Чл. 24. (Отм. – ДВ, бр. 38 от 2018 г., в сила от 8.05.2018 г.).

Чл. 25. (1) Националните планове за действие по енергийна ефективност се разработват по образец, приет от Европейската комисия.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 38 от 2018 г., в сила от 8.05.2018 г.) Плановете съдържат мерки за подобряване на енергийната ефективност и очакваните или постигнатите енергийни спестявания, включително мерките при преноса и разпределението на енергия, както и при крайното потребление на енергия, с оглед на постигането на националната цел за енергийна ефективност, определена със Стратегията за устойчиво енергийно развитие на Република България.

(3) В плановете може да се включат мерки за приоритетна реализация в енергийно бедни домакинства или в сгради за социално жилищно настаняване.

(4) Плановете се разработват за срок от три години.

Чл. 26. Националният план за сгради с близко до нулево потребление на енергия съдържа:

1. националното определение и техническите показатели за сгради с близко до нулево потребление на енергия, което отразява националните условия;

2. националните цели за увеличаване броя на сградите с близко до нулево потребление на енергия в зависимост от класификацията на видовете сгради съгласно наредбата по чл. 31, ал. 4;

3. политиките и механизмите, в т.ч. финансови, за насърчаване изграждането на сгради с близко до нулево потребление на енергия;

4. периода на действие на плана.

Чл. 27. (1) Националният план за подобряване на енергийните характеристики на отопляваните и/или охлаждаемите сгради – държавна собственост, използвани от държавната администрация, съдържа:

1. преглед на националния сграден фонд;

2. определяне на икономически ефективни подходи за подобряване на енергийните характеристики на сгради, съобразени с вида сгради и климатичната зона;

3. политики и мерки за насърчаване на икономически ефективно основно подобряване на енергийните характеристики на сгради, включително и поетапно изпълнявани;

4. списък на сградите, които към 1 януари на съответната година не отговарят на минималните изисквания за енергийните характеристики, определени с наредбата по чл. 31, ал. 4, подредени приоритетно, като с най-висок приоритет са сградите с най-лоши енергийни характеристики спрямо минималните изисквания за енергийните характеристики;

5. периода на действие на плана.

(2) Планът по ал. 1 се предоставя на Европейската комисия заедно с националните планове за действие по енергийна ефективност.

Чл. 28. (1) Националната дългосрочна програма за насърчаване на инвестиции за изпълнение на мерки за подобряване на енергийните характеристики на сградите от обществените и частния национален жилищен и търговски сграден фонд съдържа:

1. преглед на националния сграден фонд, въз основа на статистически извадки;

2. определяне на икономически ефективни подходи за подобряване на енергийните характеристики на сградите, съобразени с вида сгради и климатичната зона;

3. политики и мерки за насърчаване на икономически ефективно основно подобряване на енергийните характеристики на сгради, включително и поетапно изпълнени;

4. създаване на финансова рамка за насочване на инвестиционните решения на инвеститори, строителната промишленост и финансовите посредници;

5. прогноза за очакваното енергийно спестяване.

(2) Програмата по ал. 1 се представя на Европейската комисия заедно с националните планове за действие по енергийна ефективност.

Глава трета

ДЕЙНОСТИ И МЕРКИ ЗА ПОВИШАВАНЕ НА ЕНЕРГИЙНАТА ЕФЕКТИВНОСТ И ПРЕДОСТАВЯНЕ НА ЕНЕРГИЙНОЕФЕКТИВНИ УСЛУГИ

Раздел I

Дейности и мерки за повишаване на енергийната ефективност

Чл. 29. Дейностите за повишаване на енергийната ефективност са:

1. намаляване на разходите на енергия при производството, преноса и разпределението на енергия, както и при крайното потребление на енергия;
2. обучение и придобиване на квалификация в областта на енергийната ефективност на лицата, предоставящи енергийноефективни услуги;
3. оценка за съответствие на инвестиционните проекти на сгради по отношение на изискванията за енергийна ефективност;
4. обследване и сертифициране за енергийна ефективност на сгради;
5. проверка за енергийна ефективност на отоплителни инсталации с водогрейни котли и на климатични инсталации в сгради;
6. обследване за енергийна ефективност на предприятия, промишлени системи и системи за външно изкуствено осветление;
7. управление на енергийната ефективност;
8. предоставяне на енергийноефективни услуги;
9. повишаване на осведомеността на домакинствата.

Чл. 30. (1) Мерките за повишаване на енергийната ефективност са действията, които водят до проверимо,

измеримо или оценимо повишаване на енергийната ефективност, при крайното потребление на енергия, както и при производството, преноса и разпределението на енергия.

(2) Допустимите мерки по ал. 1 се определят с наредбите по чл. 18, ал. 2 и 3.

Чл. 30а. (Нов – ДВ, бр. 105 от 2016 г.) (1) При възлагане на обществена поръчка за доставка на стойност, равна или по-висока от посочените в чл. 20, ал. 1, т. 1, буква "б" и т. 2, букви "б" и "в" от Закона за обществените поръчки, публичният възложител по чл. 5, ал. 2, т. 1 – 6, т. 7, предложение първо, т. 10 – 13 и 17 от същия закон закупува следните продукти, свързани с потребление на енергия:

1. продукти, отговарящи на критерия за принадлежност към най-високия възможен клас на енергийна ефективност, при съобразяване на необходимостта от осигуряване на достатъчно конкуренция в случаите, когато продуктът е включен в предмета на наредбата по чл. 12, т. 1 от Закона за защита на потребителите за изискванията за етикетиране и предоставяне на стандартна информация за продукти, свързани с енергопотреблението по отношение на консумацията на енергия и други ресурси;

2. продукти, съответстващи на показателите за енергийна ефективност, когато продуктът не попада в обхвата на т. 1, но е включен в предмета на мярка за прилагане съгласно Наредбата за допълнителните мерки, свързани с прилагането на регламенти, приети съгласно чл. 15 от Директива 2009/125/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 г. за създаване на рамка за определяне на изискванията за екодизайн към продуктите, свързани с енергопотреблението (обн., ДВ, бр. 14 от 2015 г.; изм., бр. 35 от 2016 г.);

3. офис оборудване, определено и отговарящо на изискванията на приложение "В" на Споразумението между правителството на Съединените американски щати и Европейския съюз за координирането на програми за етикетиране на енергийната ефективност на офис оборудване (ОВ, L 63/7 от 6 март 2013 г.);

4. автомобилни гуми, които отговарят на критерия за най-висок клас енергийна ефективност на използване на горивата, както е определено в Регламент (ЕО) № 1222/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2009 г. относно етикетирането на гуми по отношение на горивната ефективност и други съществени параметри (ОВ, L 342/46 от 22 декември 2009 г.), наричан по-нататък "Регламент (ЕО) № 1222/2009".

(2) Алинея 1, т. 4 може да не се прилага по съображения за безопасност или за общественото здраве при закупуването на гуми с най-висок клас на сцепление с влажна пътна настилка или с най-висок клас на външен шум при търкаляне съгласно Регламент (ЕО) № 1222/2009.

(3) При възлагане на обществена поръчка за услуга на стойност, равна или по-висока от посочените в чл. 20, ал. 1, т. 1, буква "в" и т. 2, букви "б" и "г" от Закона за обществените поръчки, публичният възложител по ал. 1 изисква от изпълнителя да използва при изпълнението само продукти, отговарящи на изискванията по ал. 1. Изискването се прилага само към нови продукти, закупени от изпълнителите, отчасти или изцяло, за целите на изпълнението на услугите.

(4) Когато орган или лице по ал. 1 сключва договор за покупка или договор за наем на сграда, тя трябва да отговаря на минималните изисквания за енергийни характеристики, удостоверено със сертификат за енергийни характеристики.

(5) Алинея 4 не се прилага, когато целта на покупката е сградата да бъде:

1. основно обновена или разрушена;
2. препродадена, без да се използва за собствени нужди;
3. запазена като сграда културна ценност, включена в обхвата на Закона за културното наследство.

(6) Алинеи 1, 3 и 4 не се прилагат, ако противоречат на разходната ефективност, икономическата осъществимост, устойчивостта в по-широк смисъл, техническата пригодност, както и на наличието на достатъчно конкуренция.

(7) Алинеи 1 – 4 не се прилагат за договорите на въоръжените сили, ако противоречат на характера и дейността на въоръжените сили.

(8) Алинеи 1 и 3 не се прилагат при доставка на военно оборудване и чувствително оборудване по смисъла на § 2, т. 2, съответно т. 65 от допълнителните разпоредби на Закона за обществените поръчки.

(9) Министърът на икономиката съставя и публикува на интернет страницата на Министерството на икономиката списък на продуктите по ал. 1.

Раздел II

Обследване и сертифициране на сгради

Чл. 31. (1) (Изм. – ДВ, бр. 105 от 2016 г.) Изискванията за енергийна ефективност, предвидени в този закон и в Закона за устройство на територията, се прилагат за всеки инвестиционен проект за:

1. изграждане на сграда;
2. преустройство на сграда, с който се променят енергийните ѝ характеристики;
3. реконструкция, основно обновяване или основен ремонт на сграда, когато се обхващат над 25 на сто от площта на външните ограждащи конструкции и елементи на сградата и се променят енергийните ѝ характеристики.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 105 от 2016 г.) Инвестиционните проекти за изграждане на сгради трябва да са съобразени с техническата, екологичната и икономическата осъществимост на алтернативни високоефективни инсталации и системи за използване на:

1. децентрализирани системи за производство и потребление на енергия от възобновяеми източници;
2. инсталации за комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия;
3. инсталации за централно или локално отопление и охлаждане, както и на такива, които изцяло или частично използват енергия от възобновяеми източници;
4. термопомпи.

(3) Показателите за разход на енергия и енергийните характеристики на сградите и параметрите на скалата на класовете на енергопотребление за различни по предназначение категории сгради се определят с наредба, издадена от министъра на енергетиката и министъра на регионалното развитие и благоустройството.

(4) Минималните изисквания за енергийните характеристики на сградите или на части от тях с оглед постигане на равнищата на оптималните разходи, техническите изисквания и показатели за енергийна ефективност, както и методът/стандартите за определяне на годишен разход на енергия в сградите, включително на сградите с близко до нулево потребление на енергия, се определят с наредба на министъра на регионалното развитие и благоустройството.

(5) Изискванията за енергийните характеристики подлежат на задължителна периодична проверка веднъж на всеки 5 години и при необходимост се актуализират с цел отразяване на технологичното развитие в сградния сектор.

Чл. 32. (1) (Изм. – ДВ, бр. 105 от 2016 г.) Енергийните характеристики на нова сграда се удостоверяват със сертификат за енергийни характеристики на нова сграда.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 105 от 2016 г.) Когато отделни части в новоизградена сграда имат различно предназначение и са обособени като топлинни зони и всяка от зоните има климатизиран обем, по-малък от 90 на сто от общия климатизиран обем на сградата, сертификат по ал. 1 се издава отделно за всяка зона по скала, съответстваща на предназначението на съответната зона.

(3) При наличие на топлинна зона с климатизиран обем, равен или по-голям от 90 на сто от общия климатизиран обем на сградата, сертификатът по ал. 1 се издава за цялата сграда в съответствие със скалата за категорията сгради, към която тази зона принадлежи.

(4) Сертификатът по ал. 1 се издава въз основа на енергийните характеристики на сградата от инвестиционния проект на сградата (екзекутивната документация) от лицата по:

1. член 43, ал. 1;

2. член 43, ал. 2 – само за сгради пета категория съгласно чл. 137, ал. 1, т. 5 от Закона за устройство на територията, с изключение на сградите за обществено обслужване от тази категория.

(5) Разпоредбата на ал. 1 не се прилага за:

1. молитвените домове на законно регистрираните вероизповедания в страната;

2. временните сгради с планирано време за използване до две години;

3. (изм. – ДВ, бр. 105 от 2016 г.) нежилищни сгради с ниско потребление на енергия, използвани за селскостопанска дейност;

4. производствените сгради и части от сгради с производствено предназначение;

5. жилищните сгради, които се използват по предназначение до 4 месеца годишно или като алтернатива през ограничен период от време в годината и са с очаквано потребление на енергия, по-малко от 25 на сто от очакваното при целогодишно използване;

6. (доп. – ДВ, бр. 105 от 2016 г.) обособени сгради с разгъната застроена площ до 50 кв. м.

Чл. 33. (1) (Изм. – ДВ, бр. 105 от 2016 г.) Възложителят по смисъла на чл. 161, ал. 1 от Закона за устройство на територията на новоизградена сграда е длъжен да придобие сертификат за енергийни характеристики на нова сграда преди въвеждането ѝ в експлоатация.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 105 от 2016 г.) Собствениците на самостоятелни обекти в сграда имат право да получат копие от оригинала на сертификата по ал. 1. Оригиналът на сертификата се съхранява от упълномощено от собствениците лице.

Чл. 34. (1) (Изм. – ДВ, бр. 105 от 2016 г.) При продажба на нова сграда в нейната цялост продавачът предоставя на купувача оригинала на сертификата по чл. 33, ал. 1.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 105 от 2016 г.) При продажба на самостоятелни обекти в нова сграда продавачът предоставя на купувача копие на сертификата по чл. 33, ал. 1.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 105 от 2016 г.) При отдаване под наем на нова сграда или на самостоятелни обекти в нея наемодателят предоставя на наемателя копие от сертификата по чл. 33, ал. 1.

(4) (Изм. и доп. – ДВ, бр. 105 от 2016 г.) Когато нова сграда, за която е издаден сертификат за енергийни характеристики, или самостоятелен обект в нея се обявява за продажба или за отдаване под наем, показателят специфичен годишен разход на първична енергия – kWh/m^2 , посочен в сертификата, се отбелязва във всички обяви. Преди сключването на договора за продажба или наем продавачът, съответно наемодателят, предоставя

за запознаване сертификата на купувача, съответно на наемателя.

Чл. 35. (Изм. – ДВ, бр. 105 от 2016 г.) Условието и редът за издаване на сертификат за енергийни характеристики на нова сграда се определят с наредбата по чл. 48.

Чл. 36. (1) Енергийните характеристики на сгради в експлоатация се установяват с обследване за енергийна ефективност.

(2) Обследването за енергийна ефективност на сгради в експлоатация има за цел да установи нивото на потребление на енергия, да определи специфичните възможности за намаляването му и да препоръча мерки за повишаване на енергийната ефективност.

(3) Обследването завършва с доклад и с издаване на сертификат за енергийни характеристики на сградата. Докладът и сертификатът се изготвят при условията и по реда на наредбата по чл. 48.

Чл. 37. (1) Сертифицирането за енергийна ефективност на сгради в експлоатация и на части от сгради в експлоатация има за цел да удостовери актуалното състояние на потреблението на енергия в сградите, енергийните характеристики и съответствието им със скалата на класовете на енергопотребление, определени с наредбата по чл. 31, ал. 3.

(2) Сертифицирането за енергийна ефективност на сгради в експлоатация и на части от сгради в експлоатация се извършва въз основа на обследване за енергийна ефективност.

(3) Когато отделни части от сграда в експлоатация имат различно предназначение и са обособени като топлинни зони и всяка от зоните има климатизиран обем, по-малък от 90 на сто от общия климатизиран обем на сградата, сертификат по чл. 36, ал. 3 се издава отделно за всяка зона по скала, съответстваща на предназначението на съответната зона.

(4) При наличие на топлинна зона с климатизиран обем, равен или по-голям от 90 на сто от общия климатизиран обем на сградата, сертификатът по чл. 36, ал. 3 се издава за цялата сграда в съответствие със скалата за категорията сгради, към която тази зона принадлежи.

Чл. 38. (1) (Изм. – ДВ, бр. 105 от 2016 г.) Сградите за обществено обслужване в експлоатация с разгъната застроена площ над 250 кв. м и сградите в експлоатация подлежат на задължително обследване и сертифициране с изключение на:

1. молитвените домове на законно регистрираните вероизповедания в страната;

2. временните сгради с планирано време за използване до две години;

3. (изм. – ДВ, бр. 105 от 2016 г.) нежилищни сгради с ниско потребление на енергия, използвани за селскостопанска дейност;

4. производствените сгради и части от сгради с производствено предназначение;

5. жилищните сгради, които се използват по предназначение до 4 месеца годишно или като алтернатива през ограничен период от време в годината и са с очаквано потребление на енергия, по-малко от 25 на сто от очакваното при целогодишно използване;

6. (изм. – ДВ, бр. 105 от 2016 г.) обособени сгради с разгъната застроена площ до 50 кв. м.

(2) Сгради културни ценности, включени в обхвата на Закона за културното наследство, могат да бъдат обследвани за енергийна ефективност и да бъдат сертифицирани, доколкото изпълнението на някои минимални изисквания за енергийни характеристики не води до нарушаване на архитектурните и/или художествените характеристики на сградата.

(3) (Отм. – ДВ, бр. 105 от 2016 г.).

(4) (Изм. – ДВ, бр. 105 от 2016 г.) Собствениците на сгради за обществено обслужване са длъжни да изпълнят мерките за достигане на минимално изисквания се клас на енергийно потребление, предписани от първото обследване, в тригодишен срок от датата на приемане на резултатите от обследването.

(5) (Изм. – ДВ, бр. 105 от 2016 г.) Собствениците на сгради с разгъната застроена площ над 250 кв. м, за които има издаден сертификат за енергийни характеристики, са длъжни да поставят сертификата на видно място в сградата.

Чл. 39. (1) (Изм. – ДВ, бр. 105 от 2016 г.) До издаването на сертификат за енергийни характеристики на сграда в експлоатация, енергийните характеристики се удостоверяват със сертификат за енергийни характеристики на нова сграда.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 105 от 2016 г.) Собствениците на нови сгради са длъжни да придобият при условията и по реда на този закон сертификат за енергийни характеристики на сграда в експлоатация в срок не по-рано от три и не по-късно от 6 години от датата на въвеждането ѝ в експлоатация.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 105 от 2016 г.) Сертификатът за енергийни характеристики на сграда в експлоатация се актуализира при извършването на следните дейности, водещи до промяна на енергийните характеристики на сградата:

1. преустройство;

2. реконструкция, основно обновяване или основен ремонт, когато се обхващат над 25 на сто от площта на външните ограждащи конструкции и елементи на сградата.

Чл. 40. (1) Мерките за повишаване на енергийна ефективност, които се препоръчват при всяка реконструкция, основно обновяване, основен ремонт на сграда или на части от сграда в експлоатация, се оценяват по отношение на техническата и икономическата целесъобразност за използване на алтернативни инсталации и системи по чл. 31, ал. 2.

(2) Енергийните характеристики трябва да съответстват на минималните нормативни изисквания, определени в наредбата по чл. 31, ал. 4, след изпълнение на реконструкция, основно обновяване, основен ремонт, които водят до промяна на енергийните характеристики на сградата.

Чл. 41. (1) (Изм. – ДВ, бр. 105 от 2016 г.) При продажба на сграда по чл. 38, ал. 1 продавачът предоставя на купувача сертификата за енергийни характеристики на сградата, а при продажба на самостоятелен обект в сграда – заверено копие на сертификата за енергийни характеристики на сградата.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 105 от 2016 г.) При отдаване под наем на сграда по чл. 38, ал. 1 или на самостоятелен обект в сграда наемодателят предоставя на наемателя копие на сертификата за енергийни характеристики на сградата.

(3) (Доп. – ДВ, бр. 105 от 2016 г.) Когато сграда в експлоатация, за която е издаден сертификат за енергийни характеристики, или самостоятелен обект в нея е обявена за продажба или за отдаване под наем, показателят специфичен годишен разход на първична енергия – kWh/m², посочен в сертификата, се отбелязва във всички обяви. Преди сключването на договора за продажба или за наем продавачът, съответно наемодателят, предоставя за запознаване сертификата на купувача, съответно на наемателя.

Чл. 42. (Изм. – ДВ, бр. 105 от 2016 г.) Лицата, които извършват обследване и сертифициране на сгради, издават сертификата за енергийни характеристики на сградата.

Чл. 43. (1) Обследването за енергийна ефективност, сертифицирането на сгради, изготвянето на оценка за съответствие на инвестиционните проекти и изготвянето на оценки за енергийни спестявания се извършват от лица, вписани в регистъра по чл. 44, ал. 1, които:

1. са търговци по смисъла на Търговския закон или по законодателството на друга държава – членка на Европейския съюз, или на друга държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария;

2. разполагат с необходимите технически средства, определени с наредбата по чл. 44, ал. 9;

3. разполагат с необходимия персонал – консултанти по енергийна ефективност, които отговарят на изискванията на наредбата по чл. 44, ал. 9 и:

а) (изм. – ДВ, бр. 105 от 2016 г.) имат средно техническо образование, висше образование или придобита научна степен в област на висшето образование "Технически науки", завършено или признато в Република България, или средно техническо образование, висше образование или придобита научна степен в еквивалентна област на висшето образование в друга държава – членка на Европейския съюз, или в друга държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или в Конфедерация Швейцария;

б) (изм. – ДВ, бр. 105 от 2016 г.) имат придобит стаж по специалността след завършване на образованието – не по-малко от 6 години за лицата със средно техническо образование, не по-малко от три години за лицата с образователно-квалификационна степен "бакалавър" и не по-малко от две години за лицата с образователно-квалификационна степен "магистър" и за лицата с научна степен;

в) (изм. – ДВ, бр. 105 от 2016 г.) притежават удостоверение за успешно положен изпит за повишаване на квалификацията за извършване на дейностите по тази алинея във висши училища, обучаващи по специалности в област на висшето образование "Технически науки", професионални направления "Енергетика", "Електротехника, електроника и автоматика" и "Архитектура, строителство и геодезия", акредитирани по Закона за висшето образование, или по специалности в еквивалентни област на висше образование и професионални направления, акредитирани по съответното законодателство в друга държава – членка на Европейския съюз, или в друга държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или в Конфедерация Швейцария.

(2) Обследването за енергийна ефективност, сертифицирането на сгради, изготвянето на оценка за съответствие на инвестиционните проекти и изготвянето на оценки за енергийни спестявания за сгради пета категория съгласно чл. 137, ал. 1, т. 5 от Закона за устройство на територията, с изключение на сгради, предназначени за обществено обслужване от тази категория, може да се извършват и от лица, вписани в регистъра по чл. 44, ал. 1, които:

1. са физически лица – консултанти по енергийна ефективност, които отговарят на изискванията на наредбата по чл. 44, ал. 9;

2. разполагат с необходимите технически средства, определени с наредбата по чл. 44, ал. 9;

3. (изм. – ДВ, бр. 105 от 2016 г.) имат средно техническо образование, висше образование или придобита научна степен в област на висшето образование "Технически науки", завършено или признато в Република България, или средно техническо образование, висше образование или придобита научна степен в еквивалентна област на висшето образование в друга държава – членка на Европейския съюз, или в друга държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или в Конфедерация Швейцария;

4. (изм. – ДВ, бр. 105 от 2016 г.) имат придобит стаж по специалността след завършване на образованието – не по-малко от 6 години за лицата със средно техническо образование, не по-малко от три години за лицата с образователно-квалификационна степен "бакалавър" и не по-малко от две години за лицата с образователно-квалификационна степен "магистър" и за лицата с научна степен;

5. (изм. – ДВ, бр. 105 от 2016 г.) притежават удостоверение за успешно положен изпит за повишаване на квалификацията за извършване на дейностите по тази алинея във висши училища, обучаващи по специалности в област на висшето образование "Технически науки", професионални направления "Енергетика", "Електротехника, електроника и автоматика" и "Архитектура, строителство и геодезия", акредитирани по реда на Закона за висшето образование, или по специалности в еквивалентни област на висше образование и професионални направления, акредитирани по съответното законодателство в друга държава – членка на Европейския съюз, или в друга държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или в Конфедерация Швейцария.

(3) Квалификацията на консултантите по енергийна ефективност се придобива на две нива:

1. ниво 1 – имат компетентност за извършване на дейностите по ал. 1 за всички категории сгради съгласно чл. 137, ал. 1 от Закона за устройство на територията и номенклатурата на видовете строежи по отделните

категории, определена с наредбата по чл. 137, ал. 2 от Закона за устройство на територията;

2. ниво 2 – имат компетентност за извършване на дейностите по ал. 1 за сградите пета категория съгласно чл. 137, ал. 1, т. 5 от Закона за устройство на територията и номенклатурата на видовете строежи по отделните категории, определена с наредбата по чл. 137, ал. 2 от Закона за устройство на територията, без сградите за обществено обслужване от същата категория.

(4) Лицата по ал. 1, включително наетият от тях персонал, както и лицата по ал. 2 нямат право да извършват обследване и сертифициране за енергийна ефективност и/или оценка за съответствие за енергийна ефективност на проектите на сградата, когато са:

1. проектанти на сградата;

2. строители и/или доставчици на машини, съоръжения и технологично оборудване на сградата;

3. участници в експлоатацията на сградата;

4. участници в изпълнението на енергоспестяващи мерки в сградата.

(5) Консултантите по енергийна ефективност по ал. 1, т. 3 могат да участват в екипите на не повече от две лица по ал. 1, т. 1 и по чл. 59, ал. 1, т. 1.

(6) Консултантите по енергийна ефективност, извършили обследване за енергийна ефективност на сграда, преди изпълнение на предписаните в обследването енергоспестяващи мерки, не могат да извършват обследване за енергийна ефективност за доказване изпълнението на предписаните мерки, както и оценка за доказване на достигнатите нива на енергийни спестявания в резултат от изпълнението на тези мерки.

(7) Към доклада от обследването се прилага декларация за липса на обстоятелствата по ал. 4 и 6.

Чл. 44. (1) Агенцията вписва в публичен регистър лицата по чл. 43, ал. 1 и 2 по тяхно писмено искане.

(2) Към писменото искане по ал. 1 се прилагат:

1. за лицата по чл. 43, ал. 1 – документи, удостоверяващи обстоятелствата по чл. 43, ал. 1, т. 1 – 3;

2. за лицата по чл. 43, ал. 2:

а) документи, които удостоверяват обстоятелствата по чл. 43, ал. 2, т. 3 – 5;

б) декларация по чл. 43, ал. 2, т. 2.

(3) Агенцията издава на вписаните в регистъра лица удостоверения срещу заплащане на такса, определена с тарифата по чл. 75, ал. 1.

(4) Агенцията отказва да впише в регистъра лицата, които не отговарят на изискванията по чл. 43, ал. 1 или 2.

(5) Удостоверението за вписване в регистъра или мотивираният писмен отказ за вписване се издават от изпълнителния директор на агенцията при условията и в сроковете, предвидени в Административнопроцесуалния кодекс.

(6) Срокът на валидност на удостоверението за вписване в регистъра е 5 години.

(7) След изтичане на срока на валидност на удостоверението за вписване в регистъра се издава ново удостоверение за вписване след представяне на декларация, че няма промяна в обстоятелствата по ал. 2, или на съответните документи при промяна в обстоятелствата по ал. 2.

(8) Отказът за вписване в регистъра подлежи на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(9) Обстоятелствата по чл. 43, подлежащи на вписване, редът за вписване в регистъра и за получаване на информация, както и условията и редът за придобиване на квалификация по чл. 43, ал. 1, т. 3, буква "в" и ал. 2, т. 5 се определят с наредба, издадена от министъра на енергетиката и министъра на регионалното развитие и благоустройството.

Чл. 45. Агенцията заличава от регистъра лицата, получили удостоверения с право да извършват обследване за енергийна ефективност, когато:

1. престанат да отговарят на някое от условията по чл. 43, ал. 1 или 2;

2. са представили невярна декларация по чл. 44, ал. 2, т. 2, буква "б";

3. са нарушили изискванията на чл. 43, ал. 4, 5 или 6;

4. са извършили системни нарушения по този закон, установени с влезли в сила наказателни постановления;

5. са обявени в несъстоятелност или в ликвидация;

6. (нова – ДВ, бр. 105 от 2016 г.) е постъпило искане на лицето;

7. (нова – ДВ, бр. 105 от 2016 г.) не е заявено издаване на ново удостоверение за вписване в регистъра;

8. (нова – ДВ, бр. 105 от 2016 г.) юридическото лице или едноличният търговец са заличени от търговския регистър, а в случаите по чл. 43, ал. 2, т. 1 – при смърт или поставяне под запрещение на физическото лице.

Чл. 46. (1) Лицата по чл. 43, ал. 1 и 2 представят в агенцията ежегодно не по-късно от 31 януари на текущата календарна година списък на сградите, за които са извършили дейности по чл. 43, ал. 1 и/или 2 през предходната година.

(2) Списъкът по ал. 1 се изготвя по образец, утвърден от изпълнителния директор на агенцията, и се представя на хартиен и на електронен носител.

Чл. 47. (1) Сертификатът за енергийни характеристики на сграда в експлоатация е със срок на валидност до 10 години.

(2) След изтичане на срока по ал. 1 собственикът на сградата е длъжен да придобие по реда на този закон актуален сертификат за енергийни характеристики на сградата.

(3) Срокът на валидност по ал. 1 започва да тече от датата на издаване на сертификата, а в случаите по чл. 24, т. 18 и 19 от Закона за местните данъци и такси – от началото на годината, следваща годината на издаване на сертификата.

Чл. 48. Условието и редът за извършване на обследване за енергийна ефективност и сертифициране на сгради, на части от сгради, както и условията и редът за изготвяне на оценка на енергийните спестявания се определят с наредба, издадена от министъра на енергетиката и министъра на регионалното развитие и благоустройството.

Раздел III

Проверка за енергийна ефективност на отоплителни инсталации с водогрейни котли и климатични инсталации в сгради

Чл. 49. Проверката за енергийна ефективност на отоплителни инсталации с водогрейни котли и климатични инсталации в сгради има за цел установяване нивото на ефективност при тяхната експлоатация и идентифициране на мерки за нейното повишаване.

Чл. 50. (1) На проверка по реда на този закон подлежат отоплителни инсталации с водогрейни котли в сгради с полезна номинална мощност за отопление на помещения над 20 kW.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 105 от 2016 г.) В зависимост от инсталираната мощност и вида на използваната енергия отоплителните инсталации с водогрейни котли подлежат на задължителна периодична проверка за енергийна ефективност веднъж на:

1. всеки 6 години – за отоплителни инсталации с водогрейни котли на природен газ с единична номинална мощност над 20 kW до 100 kW включително;

2. всеки 4 години – за отоплителни инсталации с водогрейни котли на течно или твърдо гориво с единична номинална мощност над 20 kW до 100 kW включително, и на природен газ с единична номинална мощност над 100 kW;

3. всеки две години – за отоплителни инсталации с водогрейни котли на течно или твърдо гориво с единична номинална мощност над 100 kW.

(3) Проверката по ал. 2 включва оценка на:

1. състоянието и функционирането на достъпните части от отоплителните инсталации на сградите, включително водогрейните котли, системите за управление на топлоподаването и циркулационните помпи;

2. коефициента на полезно действие на водогрейните котли – само за водогрейни котли с единична номинална мощност над 50 kW;

3. оразмеряването на водогрейните котли в съответствие с нуждите от отопление на сградата.

(4) Оценката по ал. 3, т. 3 не се извършва, ако в периода между две проверки не са извършени промени в отоплителната система или в изискванията относно отоплението на сградата.

(5) Проверката на отоплителните инсталации с водогрейни котли се извършва през отоплителния период при работещи отоплителни инсталации с водогрейни котли.

(6) Първата проверка на инсталирани водогрейни котли в нови сгради се извършва в обхвата на обследването за енергийна ефективност на сградата след въвеждането ѝ в експлоатация.

Чл. 51. (1) На проверка по реда на този закон подлежат климатичните инсталации в сгради с номинална електрическа мощност над 12 kW.

(2) Климатичните инсталации подлежат на задължителна периодична проверка за енергийна ефективност веднъж на всеки 4 години, която включва оценка на:

1. състоянието и функционирането на достъпните части от климатичната инсталация;

2. коефициента на полезно действие на климатичната инсталация;

3. оразмеряване на климатичната инсталация в съответствие с нуждите от охлаждане на сградата.

(3) Оценката по ал. 2, т. 3 не се извършва, ако в периода между две проверки не са извършени промени в инсталацията или не са променени изискванията към охлаждането на сградата, когато инсталацията работи в режим охлаждане.

Чл. 52. (1) Агенцията създава и поддържа база данни за състоянието на:

1. отоплителните инсталации с водогрейни котли по чл. 50, ал. 1;

2. климатичните инсталации по чл. 51, ал. 1.

(2) В срок 6 месеца от датата на въвеждане в експлоатация на съоръженията по ал. 1 техните собственици подават в агенцията декларация по образец, утвърден от изпълнителния директор на агенцията.

(3) Информацията по ал. 2 служи за създаване и поддържане на базата данни по ал. 1.

Чл. 53. (1) За отоплителни инсталации с водогрейни котли със срок на експлоатация над 15 години проверката за енергийна ефективност включва препоръки към собственика за подобряване на ефективността, подмяна на котлите, промени в отоплителната инсталация, други модификации по отоплителната инсталация и/или други алтернативни решения.

(2) Проверката по ал. 1 се извършва еднократно.

Чл. 54. (1) Проверката за енергийна ефективност на отоплителните инсталации с водогрейни котли по чл. 50, ал. 1 и на климатичните инсталации по чл. 51, ал. 1 се извършва от лицата по чл. 43, ал. 1 и 2 и/или чл. 59, ал. 1.

(2) Проверката по ал. 1 завършва с доклад, който се съставя при условията и по реда на наредбата по чл. 56.

(3) Докладът по ал. 2 се предоставя на собственика или на наемателя на сградата или на упълномощено от собствениците на сградата лице.

Чл. 55. (1) Лицата по чл. 43, ал. 1 и 2 и чл. 59, ал. 1 представят в агенцията ежегодно не по-късно от 31 януари на текущата календарна година списък на отоплителните инсталации с водогрейни котли и на климатичните инсталации, на които са извършили проверки през предходната година.

(2) Списъкът по ал. 1 се изготвя по образец, утвърден от изпълнителния директор на агенцията, и се представя на хартиен и на електронен носител.

Чл. 56. Условията и редът за извършване на проверката за енергийна ефективност на отоплителните инсталации с водогрейни котли по чл. 50, ал. 1 и на климатичните инсталации по чл. 51, ал. 1, условията и

редът за изготвянето на оценка на енергийните спестявания, както и условията и редът за създаване, поддържане и ползване на базата данни по чл. 52 се определят с наредба, издадена от министъра на енергетиката и министъра на регионалното развитие и благоустройството.

Раздел IV

Обследване за енергийна ефективност на предприятия, промишлени системи и системи за външно изкуствено осветление

Чл. 57. (1) Обследването за енергийна ефективност на предприятия, промишлени системи и системи за външно изкуствено осветление има за цел да определи специфичните възможности за намаляване на енергийното потребление и да препоръча мерки за повишаване на енергийната ефективност.

(2) На задължително обследване за енергийна ефективност подлежат всички:

1. предприятия за производство, които не са малки и средни предприятия по смисъла на чл. 3 от Закона за малките и средните предприятия;

2. предприятия за предоставяне на услуги, които не са малки и средни предприятия по смисъла на чл. 3 от Закона за малките и средните предприятия;

3. промишлени системи, чието годишно потребление на енергия е над 3000 MWh;

4. системи за външно изкуствено осветление, разположени в населено място с население над 20 000 жители.

(3) Обследването по ал. 1 се извършва най-малко веднъж на всеки 4 години.

(4) (Отм. – ДВ, бр. 105 от 2016 г.).

(5) Собствениците на предприятия, промишлени системи и системи за външно изкуствено осветление, които подлежат на задължително обследване по ал. 2, подават в агенцията ежегодно до 31 януари декларация по образец, определен в наредбата по ал. 6.

(6) Показателите за разход на енергия, енергийните характеристики на предприятия, промишлени системи и системи за външно изкуствено осветление, както и условията и редът за извършване на обследване за енергийна ефективност и изготвяне на оценка за енергийни спестявания се определят с наредба, издадена от министъра на енергетиката и министъра на икономиката.

(7) (Изм. – ДВ, бр. 105 от 2016 г.) Предприятията по ал. 2, т. 1 и 2 и собствениците на промишлени системи по ал. 2, т. 3, които прилагат система за управление на енергията или на околната среда, подлежаща на сертифициране от независим орган за съответствие с европейски или международни стандарти, се

освобождават от изискванията за задължително обследване за енергийна ефективност, при условие че приложената от тях система за управление отговаря на минималните изисквания за енергийни обследвания, определени с наредбата по ал. 6.

(8) (Нова – ДВ, бр. 105 от 2016 г.) Лицата по ал. 7 декларират прилагането на система за управление на енергията или на околната среда и представят доказателства, че приложената от тях система за управление отговаря на минималните изисквания за енергийни обследвания, определени с наредбата по ал. 6, в едномесечен срок от придобиването на сертификата.

(9) (Нова – ДВ, бр. 105 от 2016 г.) Предприятията, извършващи производство, пренос, разпределение и доставка на енергия, не подлежат на задължително обследване по ал. 1.

Чл. 58. (1) Лицата по чл. 59, ал. 1 представят в агенцията ежегодно в срок до 31 януари на текущата календарна година списък на предприятията, промишлените системи и системите за външно изкуствено осветление, на които са извършили обследване през предходната година.

(2) Списъкът по ал. 1 се изготвя по образец, утвърден от изпълнителния директор на агенцията, и се представя на хартиен и на електронен носител.

Чл. 59. (1) Обследването по чл. 57, ал. 1 и изготвянето на оценки за енергийни спестявания се извършва от лица, вписани в регистъра по чл. 60, ал. 1, които:

1. са търговци по смисъла на Търговския закон или по законодателството на друга държава – членка на Европейския съюз, или на друга държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария;

2. разполагат с необходимите технически средства, определени с наредбата по чл. 44, ал. 9;

3. разполагат с необходимия персонал – консултанти по енергийна ефективност, които отговарят на изискванията на наредбата по чл. 44, ал. 9 и:

а) (изм. – ДВ, бр. 105 от 2016 г.) имат средно техническо образование, висше образование или придобита научна степен в област на висшето образование "Технически науки", завършено или признато в Република България, или средно техническо образование, висше образование или придобита научна степен в еквивалентна област на висшето образование в друга държава – членка на Европейския съюз, или в друга държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или в Конфедерация Швейцария;

б) (изм. – ДВ, бр. 105 от 2016 г.) имат придобит стаж по специалността след завършване на образованието – не по-малко от 6 години за лицата със средно техническо образование, не по-малко от три години за лицата с образователно-квалификационна степен "бакалавър" и не по-малко от две години за лицата с образователно-квалификационна степен "магистър" и за лицата с научна степен;

в) (изм. – ДВ, бр. 105 от 2016 г.) притежават удостоверение за успешно положен изпит за повишаване на квалификацията за извършване на дейностите по тази алинея във висши училища, обучаващи по специалности

в област на висшето образование "Технически науки", професионални направления "Енергетика" и "Електротехника, електроника и автоматика", акредитирани по Закона за висшето образование, или по специалности в еквивалентни области на висше образование и професионални направления, акредитирани по съответното законодателство в друга държава – членка на Европейския съюз, или в друга държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или в Конфедерация Швейцария.

(2) Лицата по ал. 1, включително наетият от тях персонал, нямат право да извършват обследване за енергийна ефективност на промишлената система, когато са:

1. проектант на промишлената система;
2. участници в изграждането и/или експлоатацията на промишлената система;
3. участници в изпълнението на енергоспестяващи мерки в промишлената система.

(3) Консултантите по енергийна ефективност по ал. 1, т. 3 могат да участват в екипите на не повече от две лица по ал. 1, т. 1 и по чл. 43, ал. 1, т. 1.

(4) Лицата по ал. 1, извършили обследване за енергийна ефективност на промишлена система, преди изпълнение на предписаните в обследването енергоспестяващи мерки, не могат да извършват обследване за енергийна ефективност за доказване изпълнението на предписаните мерки, както и оценка за доказване на достигнатите нива на енергийни спестявания в резултат от изпълнението на тези мерки.

Чл. 60. (1) Агенцията вписва в публичен регистър лицата по чл. 59, ал. 1 по тяхно писмено искане.

(2) Към писменото искане по ал. 1 се прилагат документи, които удостоверяват обстоятелствата по чл. 59, ал. 1, т. 1 – 3.

(3) Агенцията издава на вписаните в регистъра лица удостоверения срещу заплащане на такса, определена с тарифата по чл. 75, ал. 1.

(4) Агенцията отказва да впише в регистъра лицата, които не отговарят на изискванията по чл. 59, ал. 1.

(5) Удостоверението за вписване в регистъра или мотивираният писмен отказ за вписване се издава от изпълнителния директор на агенцията при условията и в сроковете, предвидени в Административнопроцесуалния кодекс.

(6) Срокът на валидност на удостоверението за вписване в регистъра е 5 години.

(7) След изтичане на срока на валидност на удостоверението за вписване в регистъра се издава ново

удостоверение за вписване след представяне на декларация, че няма промяна в обстоятелствата по ал. 2, или на съответните документи при промяна в обстоятелствата по ал. 2.

(8) Отказът за вписване в регистъра подлежи на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

Чл. 61. Агенцията заличава от регистъра лицата, получили удостоверения с право да извършват обследване за енергийна ефективност, когато:

1. престанат да отговарят на някое от условията по чл. 59, ал. 1;
2. са нарушили изискванията на чл. 59, ал. 2, 3 или 4;
3. са извършили системни нарушения по този закон, установени с влезли в сила наказателни постановления;
4. са обявени в несъстоятелност или в ликвидация;
5. (нова – ДВ, бр. 105 от 2016 г.) е постъпило искане на лицето;
6. (нова – ДВ, бр. 105 от 2016 г.) не е заявено издаване на ново удостоверение за вписване в регистъра;
7. (нова – ДВ, бр. 105 от 2016 г.) юридическото лице или едноличният търговец са заличени от търговския регистър.

Чл. 62. Обследването завършва с доклад, който се съставя при условията и по реда на наредбата по чл. 57, ал. 6 и се придружава с декларация за липса на обстоятелствата по чл. 59, ал. 2.

Раздел V

Управление потреблението на енергия

Чл. 63. (Изм. – ДВ, бр. 105 от 2016 г.) (1) Задължените лица по чл. 14, ал. 4, собствениците на сгради – публична държавна или общинска собственост, собствениците на предприятия, промишлени системи и системи за външно изкуствено осветление по чл. 57, ал. 2 са длъжни да извършват управление на енергийната ефективност.

(2) Управлението на енергийната ефективност се извършва чрез:

1. организиране на изпълнението на програмите по чл. 12, ал. 2, както и на други мерки, които водят до енергийни спестявания, и изпълнението на целите, заложи в актовете по чл. 5, ал. 3, т. 1 – 4 – от собствениците на сгради – публична държавна или общинска собственост, и собствениците на системи за външно изкуствено осветление;

2. поддържане на бази данни за месечното производство и потребление по видове енергии – от собствениците на предприятия и промишлени системи;

3. ежегодно изготвяне на анализи на енергийното потребление – от задължените лица по ал. 1;

4. изготвяне на месечни и годишни енергийни баланси, включващи закупуваната и продаваната енергия, и оценка на изпълнението на поставените им индивидуални цели за енергийни спестявания – от задължените лица по чл. 14, ал. 4.

(3) Лицата по ал. 1 представят в агенцията годишни отчети за управлението на енергийната ефективност.

(4) Отчетите по ал. 3 съдържат информация за изпълнението на дейности по ал. 2 и се представят в агенцията не по-късно от 1 март на годината, следваща годината на отчитане.

(5) Задължените лица по чл. 14, ал. 4 ежегодно в срок до 1 март предоставят на кмета на съответната община информация за количествата на продадената на крайните клиенти енергия на територията на общината за предходната година.

(6) Отчетите по ал. 3 на държавните органи и на кметовете на общините се представят в агенцията заедно с отчетите по чл. 12, ал. 5.

(7) Отчетите по ал. 3 се изготвят по образец, утвърден от изпълнителния директор на агенцията.

Чл. 64. За управление на енергийната ефективност в сгради – държавна или общинска собственост, към областните и общинските администрации могат да се създават експертни съвети за подпомагане дейността на областните управители и кметовете на общини.

Раздел VI

Предоставяне на енергийноефективни услуги

Чл. 65. Енергийноефективните услуги имат за цел комбиниране доставката на енергия с енергоефективна технология и/или с действие, което обхваща експлоатацията, поддръжката и управлението, необходими за предоставяне на услугата, и водят до проверимо, измеримо или оценимо повишаване на енергийната ефективност и/или спестяване на първични енергийни ресурси.

Чл. 66. (1) Енергийноефективните услуги се извършват въз основа на писмени договори, сключени с крайни клиенти.

(2) Енергийноефективните услуги включват изпълнението на една или повече дейности и мерки за повишаване на енергийната ефективност, определени в наредбата по чл. 18, ал. 2.

(3) За осигуряване на проследимост на разходите за енергия и на постигнатите нива на енергийни спестявания като резултат от изпълнението на енергийноэффективни услуги лицата по чл. 14, ал. 4 предоставят с фактурите на крайните клиенти и информация за:

1. текущите действителни цени и действително потребената енергия;
2. енергийната консумация по месеци за изминалия едногодишен период, сравнена с енергийната консумация по месеци за предходния едногодишен период;
3. координати за връзка с потребителски организации, енергийни агенции или други институции, включително адреси в интернет, от които може да се получи информация за възможните мерки за повишаване на енергийната ефективност.

Чл. 67. (1) Енергийноэффективните услуги могат да се извършват от физически или юридически лица – търговци по смисъла на Търговския закон или по смисъла на законодателство на друга държава – членка на Европейския съюз, или на друга държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария.

(2) Задължените лица по чл. 14, ал. 4 предоставят енергийноэффективни услуги или правят вноски във Фонд "Енергийна ефективност и възобновяеми източници" или в други финансови посредници.

(3) Когато в обхвата на енергийноэффективните услуги по чл. 66, ал. 2 се включва изпълнението на дейности по чл. 36, ал. 2 и чл. 57, ал. 1, лицата по ал. 1 и 2:

1. изпълняват сами дейностите, в случай че отговарят на изискванията на чл. 43, ал. 1 или 2 или чл. 59, ал. 1;
2. възлагат изпълнението на дейностите на лица, които отговарят на изискванията на чл. 43, ал. 1 или 2, или чл. 59, ал. 1.

(4) Задължените лица по чл. 14, ал. 4 съвместно със собствениците на средствата за търговско измерване на доставяната до крайните клиенти енергия могат да предоставят като енергийна услуга при конкурентни цени с цел осигуряване проследимост на разходите за енергия от крайните клиенти подмяна на съществуващите средства за търговско измерване с интелигентни системи за измерване и контрол или други технически решения, които дават визуална информация за:

1. текущото енергопотребление;
2. преходната текуща сметка;

3. моментния енергиен товар;

4. друга необходима информация.

(5) При определяне стойността на предоставените енергийноефективни услуги се взема предвид постигнатото повишение на енергийната ефективност и степента на удовлетворяване на други предвидени в договора за предоставяне на енергийната услуга изисквания.

(6) (Изм. – ДВ, **бр. 83 от 2018 г.**) Когато се прилагат интелигентни измервателни системи и се въвеждат интелигентни средства за търговско измерване за природен газ и/или електрическа енергия, се спазват следните изисквания:

1. измервателните системи да осигуряват информация на крайните клиенти относно реалния период на потребление, както и да се вземат изцяло под внимание целите за енергийна ефективност и ползите за крайния клиент при формулиране на минимално допустимите функционални характеристики на измервателните уреди и задълженията, наложени на участниците на пазара;

2. да се гарантира сигурността на интелигентните средства за търговско измерване и предаването на данни, както и неприкосновеността на личния живот на крайните клиенти, при спазване на законодателството относно защита на данните и неприкосновеността на личния живот;

3. по искане на крайния клиент да се осигурява възможност средствата за търговско измерване да отчитат електрическата енергия, доставена в електропреносната или в съответната електроразпределителна мрежа от обекта на крайния клиент;

4. да се осигурява възможност, по искане на краен клиент, данните за подадената и отдадената електрическа енергия да се предоставят – на него или на трета страна, действаща от името на крайния клиент, в лесно разбираем формат, който да позволява сравнение на търговските условия на сходна основа;

5. по време на инсталирането на интелигентни средства за търговско измерване операторът на съответната мрежа да дава на крайните клиенти подходящи съвети и информация, по-специално за пълния потенциал на тези средства по отношение на управлението на отчитането на показанията и наблюдението на енергопотреблението.

Раздел VII

Разполагаемост и достъпност на информацията

Чл. 68. (1) С цел осигуряване на достъпност и разполагаемост на информацията, събирана при условията и по реда на този закон, в агенцията се създава и се поддържа национална информационна система за състоянието на енергийната ефективност в Република България.

(2) С цел осигуряване на достъпност чрез системата по ал. 1 се предоставя информация за:

1. националната цел за енергийна ефективност;

2. изпълнението на дейности и мерки, предвидени в националните планове за действие по енергийна ефективност по чл. 5, ал. 3, т. 1;

3. постигнатите годишни енергийни спестявания;

4. състоянието на енергийната ефективност – на национално ниво и по сектори;

5. (изм. – ДВ, бр. 105 от 2016 г., бр. 38 от 2018 г., в сила от 8.05.2018 г.) актовете по чл. 5, ал. 3, т. 1 – 6;

6. програмите по чл. 12, ал. 2 и предвидените по чл. 12, ал. 4 средства за изпълнението им;

7. (изм. – ДВ, бр. 105 от 2016 г.) отчетите по чл. 63, ал. 3;

8. добрите практики в областта на енергийната ефективност;

9. лицата, вписани в регистрите по чл. 44, ал. 1 и чл. 60, ал. 1;

10. финансовите инструменти и механизми за стимулиране на проекти за предоставяне на енергийноэффективни услуги;

11. възможностите за участие на финансови посредници във финансирането на мерки за подобряване на енергийната ефективност.

(3) С цел осигуряване на разполагаемост чрез системата по ал. 1 се набира информация за:

1. изпълнението на индивидуалните цели за енергийни спестявания;

2. реализираните от задължените лица по чл. 14, ал. 4 продажби на енергия към крайните клиенти през предходната година;

3. количествата произведена продукция и/или извършени услуги и добавена стойност през предходната година и използваната за това енергия;

4. реализираните дейности и мерки за енергийна ефективност;
5. сградите, подлежащи на задължително сертифициране по чл. 38, ал. 1;
6. отоплителните инсталации с водогрейни котли и климатичните инсталации по чл. 50, ал. 1 и чл. 51, ал. 1;
7. предприятията, промишлените системи и системите за външно изкуствено осветление, подлежащи на задължително обследване по чл. 57, ал. 2;
8. изпълнени проекти за постигане на индивидуалните цели за енергийни спестявания, финансирани от Фонд "Енергийна ефективност и възобновяеми източници" или от други финансови посредници;
9. други дейности, свързани с изпълнението на този закон.

Чл. 69. (1) Информацията по чл. 68, ал. 2 и 3 се предоставя от:

1. задължените лица по чл. 14, ал. 4;
2. собствениците на сгради по чл. 38, ал. 1;
3. собствениците на отоплителни инсталации с водогрейни котли и климатични инсталации съответно по чл. 50, ал. 1 и по чл. 51, ал. 1;
4. собствениците на предприятия, промишлени системи и системи за външно изкуствено осветление по чл. 57, ал. 2;
5. изпълнителния директор на Фонд "Енергийна ефективност и възобновяеми източници", както и от финансовите посредници;
6. други лица, които предоставят енергийноэффективни услуги.

(2) Информацията по чл. 68, ал. 2 и 3 се предоставя на агенцията не по-късно от 1 март на годината, следваща годината на изпълнение на съответните дейности и мерки.

(3) Агенцията гарантира неприкосновеността и поверителността на предоставената частна и/или чувствителната в търговско отношение информация в съответствие с правото на Европейския съюз.

(4) Когато предоставената информация е категоризирана като класифицирана, всички действия, свързани с нейното обработване и съхраняване, както и предоставянето на достъп до нея, се извършват съгласно Закона за защита на класифицираната информация.

Чл. 70. Съдържанието, структурата, условията и редът за набиране и предоставяне на информацията по чл. 68, ал. 2 и 3 се определят с наредба на министъра на енергетиката.

Глава четвърта

СХЕМИ ЗА НАСЪРЧАВАНЕ НА ЕНЕРГИЙНАТА ЕФЕКТИВНОСТ

Раздел I

Видове схеми

Чл. 71. (1) За насърчаване на енергийната ефективност могат да се прилагат схеми и механизми, като:

1. договори с гарантиран резултат;

2. удостоверения за енергийни спестявания;

3. финансиране от Фонд "Енергийна ефективност и възобновяеми източници" или от други финансови посредници;

4. други национални или европейски схеми и механизми за подпомагане.

(2) Схемите и механизмите за насърчаване на енергийната ефективност, въведени по реда на този закон, се разработват и прилагат при спазване изискванията за държавните помощи.

(3) При разработване на схеми за насърчаване на комбинирано производство на енергия се подкрепя производството на електрическа енергия чрез високоефективно комбинирано производство на енергия, ефективното използване на отпадна топлина за постигане на икономии на първична енергия и възможността за намаляване на технологичните разходи при производството и преноса на топлинна енергия и при отчитане на особеностите на високоефективното комбинирано производство на енергия.

Раздел II

Договори с гарантиран резултат

Чл. 72. (1) Договорите с гарантиран резултат (ЕСКО договори) имат за предмет изпълнението на мерки за

повишаване на енергийната ефективност в сгради, предприятия, промишлени системи и системи за външно изкуствено осветление, като възстановяването на направените инвестиции и изплащането на дължимото на изпълнителя възнаграждение се извършват за сметка на реализираните икономии на енергия.

(2) Възложители по договорите по ал. 1 могат да бъдат крайните клиенти, а изпълнители – доставчиците на енергийноэффективни услуги. Изпълнителите са лица – търговци по смисъла на Търговския закон или по смисъла на законодателството на друга държава – членка на Европейския съюз, или на друга държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария, с предмет на дейност, включващ изпълнение на услуги по договори с гарантиран резултат.

(3) Изпълнителите по договори по ал. 1 не могат да изпълняват дейности по чл. 36 и 37 за сградата или по чл. 57, ал. 1 за предприятието, промишлената система или системата за външно изкуствено осветление – обект на договора.

Чл. 73. (1) Договор с гарантиран резултат се сключва след извършено обследване за енергийна ефективност и издаден сертификат за енергийни характеристики, удостоверяващ актуалното състояние на енергопотреблението в сградата, или след извършено обследване за енергийна ефективност на предприятието, промишлената система или системата за външно изкуствено осветление – обект на договора.

(2) Възложителят по ЕСКО договор предоставя на изпълнителя на договора резюме на доклада от извършеното обследване за енергийна ефективност на сградата, предприятието, промишлената система или системата за външно изкуствено осветление.

(3) Договорите с гарантиран резултат се сключват в писмена форма и съдържат най-малко:

1. нормализираното енергопотребление, установено с обследване за енергийна ефективност;
2. списък на мерките за ефективност, които ще бъдат изпълнени, включително стъпките, които трябва да се предприемат за изпълнение на мерките, и когато е уместно – свързаните с тях разходи;
3. гарантираните икономии на енергия, реда и сроковете за тяхното установяване след изпълнението на мерките по договора, както и разпоредби за измерване и потвърждаване на постигнатите енергийни спестявания, на постигнатите гарантирани икономии, проверки на качеството и гаранции;
4. задължение за пълно изпълнение на мерките в договора и документиране на всички направени промени по време на проекта;
5. описание на финансовите последици от проекта и разпределението на дяловете на двете страни в постигнатите финансови икономии;
6. начин на финансиране;

7. начин на изплащане на възнаграждението;

8. други клаузи, в т.ч. разпоредби, свързани с промени в рамковите условия относно съдържанието и резултата от договора, включване на равностойни изисквания към всеки договор за подизпълнение с трети страни, както и подробна информация за задълженията на всяка от договарящите се страни и санкциите за тяхното нарушаване.

(4) Изпълнителите по чл. 72, ал. 2 осигуряват извършването на услугата, изцяло или частично, със собствени средства и/или поемат задължение да осигурят финансирането им от трето лице.

(5) Изпълнителите по чл. 72, ал. 2 носят финансовия риск, както и техническия и търговския риск за изпълнение на предвидените в договора дейности и мерки за повишаване на енергийната ефективност и за достигане на гарантирания с договора резултат.

(6) Услугите по ЕСКО договори осигуряват достигането на нормативно изисквания се клас на енергопотребление за сградата – предмет на договора.

(7) За сгради – държавна и/или общинска собственост, които са предмет на договор по чл. 72, ал. 1, в бюджетите на държавните органи и общините се планират и осигуряват средства, които за срока на изпълнението на договора съответстват на нормализираното енергопотребление на тези сгради.

(8) Условията и редът за определяне размера на планираните по ал. 7 средства, както и условията и редът за тяхното изплащане се определят с наредба, издадена от министъра на енергетиката и министъра на финансите.

Раздел III

Удостоверения за енергийни спестявания

Чл. 74. Удостоверенията за енергийни спестявания имат за цел да докажат приноса на притежателя им в изпълнението на мерки за повишаване на енергийната ефективност.

Чл. 75. (1) Удостоверенията за енергийни спестявания се издават от изпълнителния директор на агенцията срещу заплащане на такса, определена с тарифа, приета от Министерския съвет.

(2) Удостоверенията за енергийни спестявания, издадени на задължените лица по чл. 14, ал. 4, се използват за потвърждаване изпълнението на поставените им индивидуални цели за енергийни спестявания.

(3) За целите на изпълнение на индивидуалните цели за енергийни спестявания, удостоверенията за енергийни спестявания могат да се прехвърлят от:

1. задължено към друго задължено лице по чл. 14, ал. 4, когато първото задължено лице е в преизпълнение на определената му индивидуална цел за енергийни спестявания;

2. незадължено лице към задължено лице по чл. 14, ал. 4.

Чл. 76. (1) (Изм. – ДВ, бр. 105 от 2016 г.) Енергийните спестявания при крайните клиенти, постигнати след въвеждането на мерки за повишаване на енергийната ефективност, се доказват чрез:

1. оценка на постигнатите енергийни спестявания след обследване за енергийната ефективност на сграда, предприятие, промишлена система или система за външно изкуствено осветление или след проверка на отоплителна инсталация с водогреен котел или на климатична инсталация, като обследването или проверката се извършва не по-рано от една година след въвеждането на мерките, или

2. прилагане на методика, разработена съгласно наредбата по чл. 18, ал. 2.

(2) Доказването на постигнатите енергийни спестявания се осъществява от лицата по чл. 43, ал. 1 и 2 и чл. 59, ал. 1.

(3) Проверката на използваните методики за оценяване на ефекта от различните видове изпълнени мерки за повишаване на енергийната ефективност се извършва от агенцията.

(4) Условията, редът и формата за издаване, прехвърляне и отмяна на удостоверенията за енергийни спестявания се определят с наредбата по чл. 18, ал. 2.

Чл. 77. Правилата за въвеждане на пазарен механизъм за повишаване на енергийната ефективност чрез изпълнението на енергоефективни дейности и мерки се определят от Министерския съвет по предложение на министъра на енергетиката.

Раздел IV

Фонд "Енергийна ефективност и възобновяеми източници"

Чл. 78. (1) Фонд "Енергийна ефективност и възобновяеми източници" финансира изпълнението на дейностите и мерките за повишаване на енергийната ефективност и насърчаване на дейностите по производство и потребление на енергия от възобновяеми източници с изключение на финансираните от държавния бюджет.

(2) Фонд "Енергийна ефективност и възобновяеми източници", наричан по-нататък "фонда", е юридическо лице със седалище София.

Чл. 79. (1) (Изм. – ДВ, бр. 38 от 2018 г., в сила от 8.05.2018 г.) Фондът управлява финансови средства, предоставени за инвестиционни проекти за повишаване на енергийната ефективност и за проекти за производство на енергия от възобновяеми източници, съобразно приоритетите, заложи в Стратегията за

устойчиво енергийно развитие на Република България и в националните планове за действие по енергийна ефективност.

(2) Фондът осъществява своята дейност съгласно този закон и споразуменията с донорите.

Чл. 80. В изпълнение на своите цели фондът основава дейността си на следните принципи:

1. прозрачност при управлението на средствата;
2. равнопоставеност на всички кандидати за финансиране от фонда;
3. партньорство и сътрудничество с физически и юридически лица – търговци по смисъла на Търговския закон или по смисъла на законодателството на друга държава – членка на Европейския съюз, или на друга държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария, както и с юридически лица с нестопанска цел за съвместно финансиране на проекти по енергийна ефективност и на проекти за производство на енергия от възобновяеми източници.

Чл. 81. (1) Средствата на фонда се набират от:

1. (изм. – ДВ, бр. 27 от 2018 г.) дарения от международни финансови институции, международни фондове и български и чуждестранни физически или юридически лица при спазване разпоредбите на Закона за мерките срещу изпирането на пари и при удостоверяване по място на установяване на липса на данъчни задължения в държава – членка на Европейския съюз, или в друга държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или в Конфедерация Швейцария;
2. лихви по текущи сметки или банкови депозити на фонда;
3. заеми или други финансови инструменти с кредитен характер от международни организации и банки, както и от физически лица и/или от юридически лица, регистрирани като търговци, получени изключително за осъществяване целите на фонда;
4. (изм. – ДВ, бр. 105 от 2016 г.) вноски по чл. 21, ал. 1, т. 2;
5. други постъпления, съответстващи на характера и дейността на фонда.

(2) Средствата на фонда се съхраняват най-малко в три банки депозитари с лиценз за дейност на територията на страната, определени чрез конкурс.

Чл. 82. (1) Средствата на фонда се разходват за:

1. възмездно финансиране на проекти за развитие на енергийната ефективност;
2. възмездно финансиране на дейности и проекти за производство на енергия от възобновяеми източници;
3. гаранционна дейност по кредити от финансово-кредитни институции, отпуснати по проекти по т. 1 и 2;
4. приоритетно финансиране на проекти за:
 - а) реализиране на мерки за повишаване на енергийната ефективност при крайното потребление на енергия;
 - б) използване на енергия от възобновяеми източници при крайното потребление на енергия;
5. издръжка на фонда съгласно годишния бюджет за приходите и разходите, одобрен от управителния съвет и от общото събрание на донорите.

(2) Потребителите на електрическа енергия, топлинна енергия и природен газ в сгради в режим на етажна собственост, учредили юридически лица – сдружения на собственици, по реда на Закона за управление на етажната собственост, могат да кандидатстват за финансиране от фонда на проекти за повишаване на енергийната ефективност и на проекти за изграждане на инсталации, използващи възобновяеми източници.

Чл. 83. Органи на фонда са:

1. общото събрание на донорите;
2. управителният съвет.

Чл. 84. (1) Общото събрание на донорите се състои от лицата – донори във фонда.

(2) Събранието на донорите:

1. приема правила за организацията на работа и дейността на фонда;
2. избира и освобождава членовете на управителния съвет на фонда по чл. 85, ал. 1, т. 6;
3. взема решение за прекратяване дейността на фонда;
4. одобрява приходите и разходите по бюджета и годишния доклад за дейността на фонда и приема годишния бюджет за следващата календарна година;

5. решава и други въпроси, предоставени в неговата компетентност със закон.

Чл. 85. (1) Фондът се управлява от управителен съвет, който се състои от 11 членове, както следва:

1. представител на Министерството на енергетиката, определен от министъра на енергетиката;

2. представител на Министерството на икономиката, определен от министъра на икономиката;

3. представител на Министерството на околната среда и водите, определен от министъра на околната среда и водите;

4. представител на Министерството на регионалното развитие и благоустройството, определен от министъра на регионалното развитие и благоустройството;

5. изпълнителния директор на агенцията;

6. шестима представители, избрани от общото събрание на донорите на фонда, както следва:

а) представител на неправителствени организации, чиято дейност е насочена към намаляване на риска от глобални изменения на климата;

б) трима експерти с висше икономическо образование с опит във финансирането на проекти в областта на енергетиката;

в) експерт в областта на енергийната ефективност с висше техническо образование;

г) експерт в областта на възобновяемите източници с висше техническо образование.

(2) Мандатът на членовете на управителния съвет е две години.

(3) Управителният съвет избира председател измежду членовете си за срок една година.

(4) След изтичането на срока за заемане на длъжността председател членът на управителния съвет, заемал тази длъжност, остава член на управителния съвет до изтичането на мандата.

(5) Член на управителния съвет не може да е физическо лице, както и представител на юридическо лице, което е:

1. осъждано за умишлено престъпление от общ характер;

2. съпруг или роднина по права или по съребрена линия до четвърта степен и по сватовство до трета степен включително с друг член на управителния съвет на фонда;

3. по служебно правоотношение или по трудов договор в администрацията с изключение на лицата по ал. 1, т. 1 – 5.

(6) Когато за член на управителния съвет възникне някое от обстоятелствата по ал. 5, той е длъжен в 7-дневен срок от настъпването на обстоятелството да уведоми председателя на управителния съвет.

(7) Общото събрание на донорите взема решение за освобождаването на член на управителния съвет при възникване на обстоятелство по ал. 5.

(8) (Нова – ДВ, бр. 103 от 2017 г., в сила от 1.01.2018 г.) Информацията за обстоятелствата по ал. 5, т. 1 в случаите по ал. 1, т. 1 – 5 се изисква и получава от администрацията на съответното министерство и агенцията.

Чл. 86. (1) Управителният съвет управлява цялостната дейност на фонда.

(2) Управителният съвет:

1. изготвя и предлага за приемане от общото събрание правила за организацията на работа и дейността на фонда;

2. одобрява политиката за финансиране и гарантиране на фонда;

3. приема стратегия за дейността на фонда;

4. приема критериите за оценка и подбор на проекти за финансиране от фонда;

5. одобрява финансирането на проекти;

6. одобрява договорите, свързани с гаранционната дейност на фонда;

7. приема годишния отчет за изпълнени проекти за постигане на индивидуални цели на задължените лица по чл. 14, ал. 4, финансирани чрез фонда;

8. одобрява приходите и разходите по бюджета и годишния доклад за дейността на фонда;

9. избира след проведен конкурс управител на фонда, който да подпомага дейността на управителния съвет и да осъществява управлението на фонда;

10. назначава независим финансов одит и приема годишния финансов отчет;

11. одобрява щатното разписание на фонда и определя възнаграждението на неговите служители;

12. приема и други мерки, които са необходими за постигане целите на фонда.

Чл. 87. (1) Управителят на фонда подпомага дейността на управителния съвет и осъществява оперативното управление на фонда.

(2) Управителят на фонда:

1. представлява фонда;

2. подпомага дейността на управителния съвет при упражняване на правомощията му по чл. 86, ал. 2, т. 1 – 6;

3. изготвя проект на стратегия за дейността на фонда;

4. изготвя бизнес план и проект на бюджета за приходите и разходите и осигурява изпълнението на одобрения от управителния съвет бюджет;

5. изготвя необходимата документация за финансиране и гарантиране на проектите в съответствие със закона и сключените споразумения с донорите;

6. изготвя годишен отчет за изпълнени проекти за постигане на индивидуални цели за енергийни спестявания на задължените лица по чл. 14, ал. 4, финансирани чрез фонда, и го предоставя в агенцията не по-късно от 31 януари на годината, следваща годината на отчитане;

7. изготвя доклади и други материали за преглед и одобряване от управителния съвет в съответствие с вътрешните правила на фонда;

8. публикува на интернет страницата на фонда информацията по чл. 86, ал. 2, т. 7 и 8;

9. подготвя заседанията на управителния съвет;

10. подписва одобрените от управителния съвет договори за финансиране и гарантиране на проекти, сключвани с фонда;

11. информира периодично управителния съвет за нивото на изпълнение на финансираните проекти;

12. назначава и освобождава служителите във фонда;

13. отговаря за опазване имуществото на фонда;

14. извършва и други дейности, възложени му с решение на управителния съвет.

Чл. 88. Отношенията с управителя на фонда се уреждат с договор за управление за срок 5 години съгласно правилата по чл. 84, ал. 2, т. 1.

Глава пета

КОНТРОЛ ПО ЕНЕРГИЙНА ЕФЕКТИВНОСТ

Чл. 89. (1) Изпълнителният директор на агенцията упражнява контрол върху дейността на:

1. крайните клиенти, когато провеждането на дейности и мерки за повишаване на енергийната ефективност съгласно този закон или друг нормативен акт е задължително за тях;

2. задължените лица по чл. 14, ал. 4 – при изпълнението на поставените им индивидуални цели за енергийни спестявания;

3. възложителите по чл. 161, ал. 1 от Закона за устройство на територията за изпълнението на задължението им по чл. 39, ал. 2;

4. органите по чл. 12 – за представянето на отчети за изпълнението на програмите по чл. 12;

5. лицата по чл. 43, ал. 1 и 2 и чл. 59, ал. 1.

(2) В изпълнение на контролните си правомощия изпълнителният директор на агенцията:

1. извършва проверки на лицата по ал. 1 чрез оправомощени от него служители;

2. извършва проверки на обследванията по системен или случаен подбор на проверяваните сгради, предприятия, промишлени системи и/или системи за външно изкуствено осветление чрез оправомощени от него служители;

3. налага административните наказания, предвидени с този закон.

Чл. 90. (1) Контролът върху дейността на лицата по чл. 43, ал. 1 и 2 се извършва чрез:

1. проверка за валидността на входящите данни за сградата, използвани за издаване на сертификата за енергийни характеристики, както и на посочените в сертификата резултати;

2. проверка на вписаните в сертификата за енергийни характеристики входящи данни и на резултатите, включително на предписаните мерки за повишаване на енергийната ефективност;

3. пълна проверка на данните, резултатите и на предписаните мерки за повишаване на енергийната ефективност чрез посещение на място с цел да се провери съответствието между посочените в сертификата за енергийни характеристики данни и сертифицираната сграда;

4. проверка за изпълнение на изискванията на наредбата по чл. 44, ал. 9.

(2) Контролът върху дейността на лицата по чл. 59, ал. 1 се извършва чрез:

1. проверка за валидността на входящите данни на предприятията, промишлените системи и/или системите за външно изкуствено осветление, използвани за извършване на обследването, и на посочените в доклада резултати;

2. проверка за валидността на входящите данни и на резултатите от обследването, както и на предписаните мерки за повишаване на енергийната ефективност;

3. пълна проверка на данните, резултатите и на предписаните мерки за повишаване на енергийната ефективност чрез посещение на място с цел да се провери съответствието между посочените в документите от обследването/проверката резултати и състоянието на промишлената система/инсталация;

4. проверка за изпълнение на изискванията на наредбата по чл. 44, ал. 9.

Чл. 91. (1) Лицата, които извършват проверки, се определят със заповед на изпълнителния директор на агенцията.

(2) Лицата по ал. 1 се легитимират със заповедта и със служебна карта, удостоверяваща заеманата от тях длъжност.

Чл. 92. (1) Лицата по чл. 91 имат право:

1. на свободен достъп до обектите на проверка;
2. да изискват от проверяваните лица документи, необходими за осъществяването на проверката;
3. на проверки на обследванията, определени с наредбите по чл. 48 и чл. 57, ал. 6;
4. да съставят актове за установяване на административни нарушения.

(2) За сградите, предприятията, промишлените системи и системите за външно изкуствено осветление – собственост на Министерството на отбраната и на Министерството на вътрешните работи, действията по ал. 1 се осъществяват при условия и по ред, определени в съответните закони.

(3) Лицата по чл. 91 са длъжни да не разгласяват служебната и търговската тайна, която им е станала известна при или по повод осъществяването на контролната дейност.

Чл. 93. Проверяваното лице е длъжно да осигури всички условия за нормалното протичане на проверката и да оказва съдействие на лицата по чл. 91, като:

1. предоставя място за извършване на проверката;
2. определя свой представител за контакти и оказва съдействие на проверяващите служители;
3. предоставя достъп до служебните помещения;
4. предоставя всички документи, необходими за осъществяването на проверката.

Чл. 94. (1) За резултатите от проверките лицата по чл. 91 съставят констативен протокол, към който прилагат събраните данни, документи и обяснения.

(2) Протоколът се подписва от съставителя, от проверяваното лице, а при отказ – от двама свидетели на отказа.

(3) Протоколът се предоставя на проверяваното лице, което има право да даде обяснения и направи възражения в 14-дневен срок от датата на връчването му.

Чл. 95. (1) Въз основа на резултатите от проверката лицата по чл. 91 могат да:

1. дават задължителни предписания на проверяваните лица за отстраняване на констатирани нарушения и да определят срок за тяхното изпълнение;

2. съставят актове за установяване на административни нарушения.

(2) Лицата, на които са дадени задължителни предписания, уведомяват лицата по чл. 91 за тяхното изпълнение в определения срок.

Чл. 96. Държавните органи, юридическите и физическите лица са длъжни да оказват съдействие на лицата по чл. 91 при осъществяване на техните функции.

Глава шеста

АДМИНИСТРАТИВНОНАКАЗАТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Чл. 97. (Изм. – ДВ, бр. 105 от 2016 г.) На задължено лице по чл. 14, ал. 4, което не изпълни определената му индивидуална цел за ежегодни нови енергийни спестявания или не направи вноска съгласно чл. 21, ал. 1, т. 2, се налага глоба от 1000 до 5000 лв. или имуществена санкция от 5000 до 500 000 лв.

Чл. 98. На възложител по смисъла на чл. 161, ал. 1 от Закона за устройство на територията, който не изпълни задължението си по чл. 33, ал. 1, се налага глоба от 1000 до 10 000 лв. или имуществена санкция от 5000 до 50 000 лв.

Чл. 99. (1) (Изм. и доп. – ДВ, бр. 105 от 2016 г.) На собственик на сграда за обществено обслужване, който не изпълни задължението си по чл. 38, ал. 1, се налага глоба от 10 000 до 30 000 лв. или имуществена санкция от 50 000 до 100 000 лв.

(2) На собственик на сграда, който не изпълни мерките, предписани в доклада от обследването за енергийна ефективност, в срока по чл. 38, ал. 4, се налага глоба от 10 000 до 30 000 лв. или имуществена санкция от 50 000 до 100 000 лв.

Чл. 100. На възложител по смисъла на чл. 161, ал. 1 от Закона за устройство на територията, който не изпълни задължението за актуализиране на сертификата за енергийни характеристики на сграда в случаите по чл. 39, ал. 3, се налага глоба от 1000 до 3000 лв. или имуществена санкция от 5000 до 10 000 лв.

Чл. 101. На лице по чл. 43, ал. 1 или 2, което е издало сертификат за енергийни характеристики на сграда, без да е извършило обследване за енергийна ефективност, се налага глоба от 50 000 до 100 000 лв. или имуществена санкция от 200 000 до 300 000 лв.

Чл. 102. На лице по чл. 43, ал. 1 или 2, което не представи в срок списъка по чл. 46, ал. 1, се налага глоба от 100 до 500 лв. или имуществена санкция от 1500 до 3000 лв.

Чл. 103. На лице, което извършва сертифициране на сгради или обследване за енергийна ефективност в нарушение на разпоредбата на чл. 43, ал. 4 и 6 или чл. 59, ал. 2 и 4, се налага глоба от 50 000 до 100 000 лв. или имуществена санкция от 100 000 до 200 000 лв.

Чл. 104. (1) (Изм. и доп. – ДВ, бр. 105 от 2016 г.) На собственик на отоплителна инсталация с водогреен котел на течно, твърдо гориво или природен газ с единична номинална мощност от 20 до 100 kW включително, който не изпълни задължението си по чл. 50, ал. 2, се налага глоба от 150 до 200 лв. или имуществена санкция от 1500 до 2000 лв.

(2) На собственик на отоплителна инсталация с водогреен котел на течно гориво, твърдо гориво или на природен газ с единична номинална мощност над 100 kW, който не изпълни задължението си по чл. 50, ал. 2, се налага глоба от 1500 до 2000 лв. или имуществена санкция от 15 000 до 20 000 лв.

(3) На собственик на климатична инсталация с номинална електрическа мощност над 12 kW, който не изпълни задължението си по чл. 51, ал. 2, се налага глоба от 1500 до 2000 лв. или имуществена санкция от 15 000 до 20 000 лв.

(4) На собственик на отоплителна инсталация с водогреен котел по чл. 50, ал. 1 или на климатична инсталация по чл. 51, ал. 1, който не изпълни задължението си по чл. 52, ал. 2, се налага глоба от 150 до 200 лв. или имуществена санкция от 1500 до 2000 лв.

Чл. 105. На лице по чл. 43, ал. 1 или 2 или по чл. 59, ал. 1, което не представи в срок списъка по чл. 55, ал. 1, се налага глоба от 100 до 500 лв. или имуществена санкция от 1500 до 3000 лв.

Чл. 106. На собственик на предприятие, промишлена система и система за външно изкуствено осветление, който не изпълни задължението си по чл. 57, ал. 2, се налага глоба от 10 000 до 30 000 лв. или имуществена санкция от 50 000 до 100 000 лв.

Чл. 107. (Изм. – ДВ, бр. 105 от 2016 г.) На лице по чл. 63, ал. 1, което не изпълни задължението за представяне в агенцията на отчетите по чл. 63, ал. 3 в срока по чл. 63, ал. 4, се налага глоба от 500 до 1000 лв. или имуществена санкция от 3000 до 5000 лв.

Чл. 108. На лице по чл. 69, ал. 1, което не предостави информация в срока по чл. 69, ал. 2, се налага глоба от 20 000 до 50 000 лв. или имуществена санкция от 150 000 до 200 000 лв.

Чл. 109. На лице, което възпрепятства или допусне да бъде възпрепятствано извършването на проверка от лицата по чл. 91, се налага глоба от 500 до 1000 лв. или имуществена санкция от 2000 до 3000 лв.

Чл. 110. На лице по чл. 91, което наруши разпоредбата на чл. 92, ал. 3, се налага глоба 10 000 лв.

Чл. 111. На лице, което не изпълни задължителното предписание по чл. 95, ал. 1, т. 1, се налага глоба от 2000 до 5000 лв. или имуществена санкция от 10 000 до 30 000 лв.

Чл. 112. На лице, което не изпълни други задължения, предвидени в този закон, се налага глоба от 500 до 1500 лв. или имуществена санкция от 1000 до 10 000 лв.

Чл. 113. Актовете, с които се установяват административните нарушения, се съставят от длъжностни лица, определени от изпълнителния директор на агенцията.

Чл. 114. Наказателните постановления се издават от изпълнителния директор на агенцията.

Чл. 115. Установяването на нарушенията, издаването, обжалването и изпълнението на наказателните постановления се извършват по реда на Закона за административните нарушения и наказания.

ДОПЪЛНИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 1. По смисъла на този закон:

1. "Донор" е физическо или юридическо лице, както и държава, които са участвали с дарения в първоначалното набиране на средства за фонда или правят дарения, в т.ч. вноски от задължените лица по чл. 14, ал. 4.

2. "Доставчик на енергийноефективни услуги" е физическо или юридическо лице, което осъществява услуги, включващи изпълнението на дейности и/или мерки за повишаване на енергийната ефективност.

3. "Енергия" са енергийни продукти, горива, топлинна енергия, енергия от възобновяеми източници, електрическа енергия или всяка друга форма на енергия съгласно определението в чл. 2, буква "г" от Регламент (ЕО) № 1099/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2008 г. относно статистиката за енергийния сектор (ОВ, L 304/1 от 14 ноември 2008 г.).

4. "Енергийна ефективност в сгради" е осигуряването и поддържането на нормативните параметри на микроклимата в сградите, топлосъхранението им и икономията на енергийни ресурси за нуждите на сградите с минимални финансови разходи.

5. "Енергийно спестяване" е количеството спестена енергия, определена чрез измерване и/или оценка на потреблението на енергия като разлика в потребените количества енергия преди и след прилагане на мерки за повишаване на енергийната ефективност, като се извършва коригиране и нормализиране предвид външните условия, които въздействат върху енергийното потребление.

6. "Енергийноефективна услуга" е материалната изгода, полза или стока, получена при съчетаване на енергията с технология за енергийна ефективност или с действие, което може да обхваща експлоатацията, поддръжката и контрола, необходими за осигуряване на услугата, която се предоставя въз основа на договор и е доказано, че

при нормални обстоятелства води до подлежащо на проверка и измерване подобряване на енергийната ефективност и/или до икономии на първична енергия.

7. "Енергийна характеристика" е показател, който обозначава измереното количество реално потребена или изчислена като необходима за потребление енергия, използвана за задоволяване на различни енергийни нужди, свързани с нормативно изискуемите параметри на сграда, включващи отопление, подгряване на топла вода, охлаждане, вентилация и осветление.

8. "Енергийна ефективност" е съотношението между изходното количество произведена стока, услуга или енергия и вложеното количество енергия.

9. "Интелигентна измервателна система" е електронна система, която може да измерва потреблението на енергия, като предоставя повече информация от традиционен измервателен уред и може да предава и да получава данни посредством форма на електронна комуникация.

10. "Климатична инсталация" е комбинация от всички компоненти, необходими за осигуряване третирането на въздуха при контролиране на температурата му с възможна комбинация от контрол на вентилацията, влажността и чистота на въздуха.

11. "Котел" е съоръжение, което представлява комбинация от котелно тяло и горивна част, проектирано да подгрява флуид чрез освободената при горенето топлина.

12. "Крайно потребление на енергия" е потреблението на енергия, доставяна за енергийни цели на преработващата промишленост, рудодобива, строителството, транспорта, домакинствата, услугите, включително обществените услуги, селското стопанство, горското стопанство и рибното стопанство. То изключва доставките за сектора за производство на енергия и самите отрасли на енергетиката.

13. "Краен клиент" е всяко физическо или юридическо лице, което купува енергия за собствено ползване.

14. (Изм. – ДВ, бр. 105 от 2016 г.) "Нова сграда" е всяка новоизградена сграда до 6 години от въвеждането ѝ в експлоатация.

15. "Номинална мощност" е максималната топлинна мощност, посочена и гарантирана от производителя като възможна за подаване по време на непрекъсната работа.

16. "Нормализирано енергопотребление" е разход на енергия, който е необходим за осигуряване на нормативно изискуемите параметри на микроклимата в сграда при съществуващото ѝ състояние.

17. "Обособена част от сграда" е обособена част, етаж или апартамент в сграда, проектирани или изменени с цел да се използват самостоятелно.

18. "Общо потребление на енергия" е общото количество енергия, закупено от крайния клиент за период една година.

19. "Обследване за енергийна ефективност" е процес, основан на систематичен метод за определяне и остойностяване на енергийните потоци и разходи в сгради, предприятия, промишлени системи и системи за външно изкуствено осветление, определящ обхвата на технико-икономическите параметри на мерките за повишаване на енергийната ефективност.

20. (Отм. – ДВ, бр. 105 от 2016 г.).

21. "Отпадна топлина" е остатъчната топлина от даден процес, която при техническа възможност и икономическа целесъобразност може да бъде оползотворена.

22. "Повишаване на енергийната ефективност" е резултат от изпълнението на мярка или дейност, който води до намаляване на съотношението между вложеното количество енергия и изходното количество произведена стока, услуга или енергия без влошаване на качеството или други характеристики.

23. "Полезна номинална мощност" е максималната топлинна мощност, изразена в kW, за която производителят е посочил и гарантирал, че се постига при продължаващо действие при спазване на указанията за ефективна работа, дадени от производителя.

24. "Програми по енергийната ефективност" са дейности и мерки, насочени към групите крайни клиенти, които водят до проверимо, измеримо или оценимо повишаване на енергийната ефективност.

25. (Изм. – ДВ, бр. 105 от 2016 г.) "Промислена система" е обособена съвкупност от производствени сгради, съоръжения, технологично оборудване и спомагателни стопанства, в рамките на която предприятие осъществява дейност за производство на стоки или предоставяне на услуги.

26. "Равнища на оптималните разходи" са енергийните характеристики, които водят до най-ниски разходи по време на прогнозирания икономически жизнен цикъл, като:

а) най-ниските разходи се определят, като се отчитат разходите за инвестиции, свързани с енергията, разходите за поддръжка и експлоатационните разходи, включително разходите за енергия и спестената енергия, категорията на съответната сграда, приходите от произведена енергия, и разходите за обезвреждане, когато е приложимо;

б) прогнозираният икономически жизнен цикъл представлява оставащият прогнозиран икономически жизнен цикъл на сграда – когато изискванията за енергийните характеристики са определени за сградата като цяло, или прогнозираният икономически жизнен цикъл на сграден компонент – когато изискванията за енергийните характеристики са определени за сградните компоненти.

Енергийните характеристики са съобразени с равнището на оптимални разходи, когато анализът на разходите и ползите, изчислени за прогнозирания икономически жизнен цикъл, дава положителен резултат.

27. "Сграда" е конструкция със стени и покрив, в която се използва енергия за регулиране на вътрешната температура.

28. "Сграда с близко до нулево потребление на енергия" е сграда, която отговаря едновременно на следните условия:

а) енергопотреблението на сградата, определено като първична енергия, отговаря на клас А от скалата на класовете на енергопотребление за съответния тип сгради;

б) не по-малко от 55 на сто от потребената (доставената) енергия за отопление, охлаждане, вентилация, гореща вода за битови нужди и осветление е енергия от възобновяеми източници, разположени на място на ниво сграда или в близост до сградата.

29. "Сертификат за енергийни характеристики на сграда" е официален документ, издаден от консултантите по енергийна ефективност в кръга на тяхната компетентност във форма и по ред, който включва енергийни характеристики на сграда, изчислени според методологията, посочена в наредбата по чл. 31, ал. 4.

30. (Изм. – ДВ, бр. 105 от 2016 г.) "Сертификат за енергийни характеристики на нова сграда" е официален документ, издаден от консултантите по енергийна ефективност в кръга на тяхната компетентност по установената форма и ред, който включва оценка на енергийни характеристики на нова сграда, изчислени според методологията, посочена в наредбата по чл. 31, ал. 4.

31. "Схеми за насърчаване на енергийната ефективност" е всеки инструмент, схема или механизъм, който насърчава повишаването на енергийната ефективност.

32. "Термопомпа" е машина, съоръжение или инсталация, които пренасят топлина от естествената обкръжаваща среда, като въздух, вода или почва, към сгради или промишлени съоръжения чрез обръщане на естествения топлинен поток по такъв начин, че той да протича от по-ниска към по-висока температура. За термопомпи с обръщаемо действие топлината може да се движи и от сградите към естествената обкръжаваща среда.

33. "Топлинна зона" е обособена част от сграда, която включва пространства от сградата с еднакво функционално предназначение, топло- и/или студоснабдяване от една система, еднакъв режим на обитаване, еднаква небесна ориентация на външните ограждащи елементи (за случаите, когато се изисква охлаждане) и специфични изисквания за осигуряване на еднакви параметри на микроклимата в режим на отопление и охлаждане, при които температурната разлика между пространствата в един режим е по-малка от 4 К.

34. "Финансови инструменти" са инструментите като фондове, субсидии, данъчни облекчения, заеми, финансиране от трети страни, договори за енергоспестяване, договори за енергоспестяване с гарантиран резултат, външно възлагане или други подобни договори, които се предлагат на пазара от държавни или

частни организации с цел частично или пълно покриване на първоначалната стойност на проекта за изпълнение на мерки за повишаване на енергийната ефективност.

35. "Финансови посредници" е понятие по смисъла на чл. 2, т. 34 от Регламент (ЕС) № 651/2014 на Комисията от 17 юни 2014 г. за обявяване на някои категории помощи за съвместими с вътрешния пазар в приложение на чл. 107 и 108 от Договора (ОВ, L 187/1 от 26 юни 2014 г.).

36. "Централно отопление" или "централно охлаждане" е подаване на топлинна енергия под формата на пара, топла вода или охладена течност чрез мрежа от централен производствен източник към множество сгради или други места за използване за загряване или охлаждане на помещения или процеси.

37. (Нова – ДВ, бр. 105 от 2016 г.) "Мярка на политика" означава регулаторен, финансов, фискален или доброволен инструмент или инструмент за предоставяне на информация, официално въведен и прилаган с цел създаване на спомагателна рамка, изискване или стимул за участниците на пазара да предоставят и закупуват енергийни услуги и да предприемат други мерки за подобряване на енергийната ефективност.

38. (Нова – ДВ, бр. 105 от 2016 г.) "Нежилищни сгради с ниско потребление на енергия, използвани за селскостопанска дейност" са сгради, които не потребяват енергия за отопление, вентилация и охлаждане.

39. (Нова – ДВ, бр. 105 от 2016 г.) "Първично енергийно потребление" е брутно вътрешно потребление, намалено с крайно неенергийно потребление.

§ 2. Този закон въвежда изискванията на Директива 2012/27/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 г. относно енергийната ефективност, за изменение на директиви 2009/125/ЕО и 2010/30/ЕС и за отмяна на директиви 2004/8/ЕО и 2006/32/ЕО (ОВ, L 315/1 от 14 ноември 2012 г.) и на Директива 2010/31/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 19 май 2010 г. относно енергийните характеристики на сградите (ОВ, L 153/13 от 18 юни 2010 г.).

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 3. Този закон отменя Закона за енергийната ефективност (обн., ДВ, бр. 98 от 2008 г.; изм., бр. 6, 19, 42 и 82 от 2009 г., бр. 15, 52 и 97 от 2010 г., бр. 35 от 2011 г., бр. 38 от 2012 г., бр. 15, 24, 59 и 66 от 2013 г., бр. 22, 33 и 98 от 2014 г. и бр. 14 от 2015 г.).

§ 4. (Доп. – ДВ, бр. 105 от 2016 г.) Задължените лица по чл. 10, т. 2 и 3 от отменения Закон за енергийната ефективност изпълняват индивидуалните цели за енергийни спестявания до 31 декември 2016 г., определени в съответствие с отменения Закон за енергийната ефективност.

§ 5. Възложителите по смисъла на чл. 161, ал. 1 от Закона за устройство на територията на нови сгради, които подлежат на задължително сертифициране по реда на отменения Закон за енергийната ефективност, които до влизането в сила на този закон не са въведени в експлоатация, са длъжни да придобият сертификата за проектни енергийни характеристики на сградата в едногодишен срок от влизането в сила на този закон.

§ 6. Проверката на отоплителни инсталации с водогрейни котли по чл. 53 се извършва в срок до една година от влизането в сила на този закон, освен ако до тази дата е извършена проверка съгласно чл. 30 от отменения

Закон за енергийната ефективност.

§ 7. (1) Собствениците на сгради, подлежащи на задължително сертифициране по реда на отменения Закон за енергийната ефективност, които до влизането в сила на този закон разполагат с доклади за извършено обследване, са длъжни да изпълнят предписаните от обследването мерки за повишаване на енергийната ефективност в тригодишен срок от влизането в сила на този закон.

(2) (Отм. – ДВ, бр. 105 от 2016 г.).

§ 8. (Отм. – ДВ, бр. 105 от 2016 г.).

§ 9. Собствениците на предприятия, промишлени системи и системи за външно изкуствено осветление, които подлежат на задължително обследване по чл. 57, ал. 2, са длъжни да извършат енергийно обследване в срок една година от влизането в сила на този закон, освен ако до тази дата е извършено задължително обследване съгласно чл. 33 от отменения Закон за енергийната ефективност.

§ 10. Сертификатите за енергийна ефективност, издадени по реда на отменения Закон за енергийната ефективност, запазват своята валидност до изтичането на срока, за който са издадени.

§ 11. (1) Сертификати за енергийни характеристики на сгради, за които има извършено обследване за енергийна ефективност преди влизането в сила на този закон, се издават от лицата, извършили обследването на съответната сграда, в срок до една година от влизането му в сила.

(2) В случаите по ал. 1, когато лицето, извършило обследването, е заличено от регистъра по чл. 23а, ал. 1 от отменения Закон за енергийната ефективност, сертификатът за енергийни характеристики се издава от агенцията въз основа на резултатите от извършеното от лицето обследване.

§ 12. Лицата, завършили курс на обучение и придобили квалификация за обследване за енергийна ефективност и сертифициране на сгради, както и за обследване за енергийна ефективност на промишлени системи по реда на отменения Закон за енергийната ефективност, запазват правата си за извършване на дейности по обследване за енергийна ефективност на сгради и промишлени системи и по сертифициране на сгради, като лицата, които са придобили квалификация за обследване за енергийна ефективност и сертифициране на сгради, се ползват с правата на консултанти по енергийна ефективност с квалификационно ниво 1.

§ 13. (1) Издадените удостоверения за вписване в регистрите по чл. 23а, ал. 1 и чл. 34а, ал. 1 от отменения Закон за енергийната ефективност запазват своята валидност до изтичането на срока, за който са издадени.

(2) Издадените удостоверения за успешно положен изпит по чл. 23, ал. 1, т. 3, буква "в" и ал. 2, т. 5 и чл. 34, ал. 1, т. 3, буква "в" от отменения Закон за енергийната ефективност запазват своята валидност и стават безсрочни.

§ 14. (1) Лицата по § 10 от преходните и заключителните разпоредби на отменения Закон за енергийната ефективност запазват правата си за извършване на дейностите по обследване за енергийна ефективност и сертифициране на сгради, както и за обследване за енергийна ефективност на промишлени системи, като лицата, които са придобили квалификация за обследване за енергийна ефективност и сертифициране на сгради, се ползват с правата на консултанти по енергийна ефективност с квалификационно ниво 1.

(2) Лицата по ал. 1 са длъжни да се пререгистрират по реда на този закон в срок до 5 години от влизането му в сила.

(3) Лицата по ал. 1, които не се пререгистрират в срока по ал. 2, се заличават служебно от публичните регистри на агенцията.

§ 15. Доброволните споразумения, сключени по реда на глава пета, раздел II от отменения Закон за енергийната ефективност запазват своята валидност до изтичането на срока, за който са сключени.

§ 16. В срок до 5 години от влизането в сила на този закон Министерският съвет по предложение на министъра на енергетиката приема пазарен механизъм за повишаване на енергийната ефективност чрез изпълнението на енергоефективни дейности и мерки.

§ 17. (1) Националните планове за действие по енергийна ефективност се предоставят в Европейската комисия на всеки три години, считано от 30 април 2014 г.

(2) Националната цел за енергийна ефективност се докладва на Европейската комисия с първия национален план.

§ 18. Националният план за сгради с близко до нулево потребление на енергия се приема от Министерския съвет в срок до 6 месеца от влизането в сила на този закон.

§ 19. Националният план за подобряване на енергийните характеристики на отопляваните и/или охлаждаемите сгради – държавна собственост, използвани от държавната администрация, се предоставя в Европейската комисия като част от плановете по чл. 5, ал. 3, т. 1 и се актуализира на всеки три години, считано от 30 април 2014 г.

§ 20. Националната дългосрочна програма за насърчаване на инвестиции за изпълнение на мерки за подобряване на енергийните характеристики на сградите от обществения и частния национален жилищен и търговски сграден фонд се представя в Европейската комисия като част от плановете по чл. 5, ал. 3, т. 1 и се актуализира на всеки три години, считано от 30 април 2014 г.

§ 21. (1) Подзаконовите нормативни актове по прилагането на този закон се приемат, съответно издават и привеждат в съответствие в срок до 6 месеца от влизането му в сила.

(2) До приемането, съответно издаването на подзаконовите нормативни актове, предвидени по този закон, се прилагат подзаконовите нормативни актове по прилагането на отменения Закон за енергийната ефективност, доколкото не противоречат на този закон.

§ 22. В Закона за енергията от възобновяеми източници (обн., ДВ, бр. 35 от 2011 г.; изм., бр. 29 и 54 от 2012 г., бр. 15, 59, 68 и 109 от 2013 г., бр. 33 от 2014 г.; Решение № 13 на Конституционния съд от 2014 г. – бр. 65 от 2014 г.; изм., бр. 14 и 17 от 2015 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 34, ал. 5 думите "чл. 51, ал. 1" се заменят с "чл. 75, ал. 1".

2. В чл. 47, ал. 1:

а) в т. 9 думите "2015 г." се заменят с "2018 г.";

б) в т. 10 думите "2016 г." се заменят с "2019 г.".

§ 23. В Закона за енергетиката (обн., ДВ, бр. 107 от 2003 г.; изм., бр. 18 от 2004 г., бр. 18 и 95 от 2005 г., бр. 30, 65 и 74 от 2006 г., бр. 49, 55 и 59 от 2007 г., бр. 36, 43 и 98 от 2008 г., бр. 35, 41, 42, 82 и 103 от 2009 г., бр. 54 и 97 от 2010 г., бр. 35 и 47 от 2011 г., бр. 38, 54 и 82 от 2012 г., бр. 15, 20, 23, 59 и 66 от 2013 г., бр. 98 от 2014 г. и бр. 14 и 17 от 2015 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 4, ал. 2, т. 11 се изменя така:

"11. изготвя и внася за одобрение от Министерския съвет:

а) всеобхватна оценка на потенциала за прилагане на високоефективното комбинирано производство на топлинна и електрическа енергия и на ефективни районни отоплителни и охладителни системи;

б) анализ на разходите и ползите като част от всеобхватната оценка по буква "а", който обхваща оценка на програми по чл. 6, ал. 1 и проекти за установяване на икономически най-ефективната и изгодна възможност за отопление или охлаждане; анализът може да е част от екологичната оценка на програмата и на проектите, ако такива се предвиждат;

в) анализ на националния потенциал като част от всеобхватната оценка по буква "а" и оценка на постигнатия напредък от увеличаване дела на високоефективното комбинирано производство в брутното потребление на електрическа енергия;

г) мерки за развитие на ефективна отоплителна и охладителна инфраструктура и/или за подпомагане на развитието на високоефективно комбинирано производство на енергия и използване на топлинна и охладителна енергия, генерирани на базата на отпадна топлина и възобновяеми енергийни източници, в съответствие с оценката и анализа по букви "а", "б" и "в"."

2. В чл. 13:

а) в ал. 1 думата "членовете" се заменя с "общия брой членове или от членовете на съответния състав";

б) в ал. 3 в текста преди т. 1 думата "членовете" се заменя с "общия брой членове или от членовете на съответния състав".

3. В чл. 21, ал. 1:

а) създават се т. 19а и 19б:

"19а. изисква от операторите на електрическите и газовите мрежи да извършат оценка на потенциала за енергийна ефективност на съответните мрежи чрез намаляване на технологичните разходи; оценката включва анализ на преноса, разпределението, управлението на товарите, ефективното функциониране на мрежите и възможностите за присъединяване на инсталации за децентрализирано производство на енергия;

19б. въз основа на оценката по т. 19а изисква в плановете за развитие на мрежите да са включени конкретни мерки и инвестиции за подобряване на енергийната ефективност в газовите и електроенергийните мрежи и график за тяхното изпълнение;"

б) точка 33 се изменя така:

"33. контролира изпълнението на задължението за предоставяне на потребителите на енергийни услуги на достъп до данни за потреблението им;"

4. В чл. 23 се създават т. 14 и 15:

"14. насърчаване повишаването на енергийната ефективност при производството, преноса, разпределението и крайното потребление на енергия и природен газ;

15. създаване на стимули на операторите на преносни и разпределителни мрежи за осигуряване на системни услуги на крайните клиенти, които дават възможност да се реализират мерки за подобряване на енергийната ефективност с въвеждане на интелигентни мрежи, като се вземат предвид разходите и ползите, свързани с всяка мярка, при гарантиране сигурността на системата."

5. В чл. 31 се създават т. 9, 10, 11 и 12:

"9. цените за пренос и разпределение на електрическа енергия да не ограничават повишаването на енергийната ефективност при производството, преноса и разпределението на енергия и включването на оптимизацията на потреблението в балансирането на пазарите и предоставянето на допълнителни услуги, както и отразяване в мрежовите тарифи на намаляването на разходи в мрежите, постигнато от потребителите, оптимизирането на енергопотреблението, децентрализацията на производството, понижаване на разходите за доставка или за инвестиции в мрежите и от оптимизация на работата на мрежите;

10. цените за пренос и разпределение на електрическа енергия да позволяват повишаване участието на крайните клиенти в подобряване ефективността на електроенергийната система чрез оптимизиране на потреблението;

11. насърчаване на операторите на преносни и разпределителни мрежи да предлагат системни услуги за

оптимизация на потреблението на електрическа енергия, за управление на енергопотреблението и на децентрализирано производство в рамките на организирани електроенергийни пазари и да подобряват ефективността при проектирането и функционирането на мрежите, и по-специално:

а) прехвърляне на натоварването от върхови часове към ненатоварени часове от страна на крайните клиенти, като се взема предвид наличността на енергия от възобновяеми източници, от комбинирано производство на енергия и от децентрализирано производство;

б) спестяване на енергия чрез оптимизация на потреблението от децентрализирани източници на производство посредством съчетаване на предоставяне на енергийноэффективни услуги и участие на балансиращия пазар на електрическа енергия;

в) намаляване на потреблението чрез мерки за енергийна ефективност, реализирани от доставчици на енергийноэффективни услуги;

г) присъединяване и диспечерско управление на енергийни обекти за производство на електрическа енергия на средно и ниско напрежение;

д) присъединяване на енергийни обекти за производство на електрическа енергия, разположени по-близо до точките на потребление;

е) предоставяне на достъп до мрежите на съоръжения за акумулиране на енергия;

12. въвеждане на динамично ценообразуване за мерки за оптимизация на потреблението на електрическа енергия от страна на крайните клиенти чрез:

а) цени, отчитащи периода на потребление;

б) цени за критичните периоди на върхово натоварване;

в) ценообразуване в реално време;

г) отстъпки при намалено потребление през върхови периоди."

6. В чл. 35, ал. 2, т. 5 думите "чл. 10, ал. 1" се заменят с "чл. 14, ал. 4 и чл. 15".

7. В глава трета наименованието на раздел VI се изменя така: "Мерки за защита на потребителите на енергийни услуги".

8. В чл. 38а, ал. 1:

а) текстът преди т. 1 се изменя така: "Договорите с потребители на енергийни услуги задължително съдържат:";

б) в т. 5 след думата "услуги" се добавя "включително при промяна на договорните условия и цени";

в) в т. 7 накрая се добавя "в срок до три месеца от постъпването им".

9. В чл. 38б:

а) в ал. 1:

аа) в текста преди т. 1 думата "предприятия" се заменя с "предприятия – страни по договорите";

бб) точка 3 се изменя така:

"3. реално потребените количества и стойността на предоставената услуга в съответствие с договорената периодичност на отчитане без задължение за допълнително плащане за тази услуга;"

вв) създава се т. 8:

"8. условията за предоставяне на електронна информация за фактурирането и електронни фактури.";

б) създават се нова ал. 2 и ал. 3:

"(2) Доставчикът на енергия или природен газ осигурява на клиентите широк избор на методи на плащане, включително системи за авансови плащания, които са справедливи и отразяват адекватно вероятното потребление.

(3) Доставчикът на енергия или природен газ предоставя на друг доставчик на енергия или природен газ данни за потреблението на битов клиент, когато това е предвидено в изрично споразумение между клиента и доставчика на енергия или природен газ.";

в) досегашната ал. 2 става ал. 4;

г) създават се ал. 5 и 6:

"(5) Информация за фактурирането се предоставя поне веднъж на три месеца, а при поискване или когато потребителите са направили избор да получават електронни сметки – два пъти в годината.

(6) Енергийните предприятия по ал. 1 предоставят на потребителите на енергийни услуги, свързани с доставки на електрическа енергия или природен газ, допълнителна информация за:

1. кумулативни данни за период поне три предходни години или за периода от влизането в сила на договора за доставка, ако той е по-кратък; данните съответстват на интервалите, за които е предоставена информацията от фактурирането;

2. подробни данни за потреблението, за който и да е ден, седмица, месец и година при използване на интелигентни системи за измерване чрез предоставяне на крайния клиент чрез интернет или чрез интерфейса на измервателния уред на данни за период, не по-кратък от 24 предходни месеца, или за периода от влизането в сила на договора за доставка, ако той е по-кратък."

10. В чл. 38в:

а) в ал. 1 думите "чл. 38а, ал. 1" се заменят с "чл. 38б, ал. 1";

б) създават се ал. 5, 6, 7 и 8:

"(5) Енергийните предприятия по чл. 38б, ал. 1 уведомяват своите потребители на енергийни услуги – битови клиенти, за всяка предложена промяна на договорните условия и цените на предоставяните услуги, както и за правото на потребителите едностранно да прекратят договора в срок от 30 дни от датата на уведомяването, ако не приемат новите условия и/или цени.

(6) Уведомяването за повишаването на цените се извършва в срока на фактуриране след влизането в сила на повишението на цените.

(7) Когато комисията одобрява общи условия, уведомяването за промяна на договорните условия се смята за направено от датата на публикуване на одобрените общи условия.

(8) Алинеи 5 – 7 не се прилагат за договори за доставка на топлинна енергия."

11. В чл. 38г думите "чл. 38а и 38б" се заменят с "чл. 38а, 38б и 38в".

12. В чл. 80а:

а) алинея 2 се отменя;

б) създава се нова ал. 5:

"(5) Производителите на електрическа енергия, притежаващи централа с обща инсталирана електрическа мощност до 1 MW, не подлежат на ежегоден контрол по ал. 4. Тези производители подлежат на проверка от органите на Агенцията за държавна финансова инспекция по утвърден годишен план, на база оценка на риска, по следните критерии:

1. дата на въвеждане в експлоатация;

2. размер на преференциалната цена за задължително изкупуване на произведената електрическа енергия;

3. дата на сключване на договора за изкупуване с крайния снабдител;

4. вид на енергийния източник и технология на производството.";

в) досегашните ал. 5, 6, 7, 8, 9 и 10 стават съответно ал. 6, 7, 8, 9, 10 и 11;

г) досегашната ал. 11 става ал. 12 и в нея думите "ал. 10" се заменят с "ал. 11";

д) досегашната ал. 12 става ал. 13;

е) досегашната ал. 13 става ал. 14 и в нея думите "ал. 10" се заменят с "ал. 11", а думите "ал. 11" се заменят с "ал. 12";

ж) досегашната ал. 14 става ал. 15 и в нея думите "ал. 10" се заменят с "ал. 11".

13. В чл. 83, ал. 1:

а) в т. 4 след думите "за пренос на електрическа енергия през електропреносната мрежа" се добавя "включително приоритетите за достъп и диспечерско управление";

б) в т. 5 след думите "за пренос на електрическа енергия през електроразпределителните мрежи" се добавя "включително приоритетите за достъп и диспечерско управление".

14. В чл. 105 се създава ал. 8:

"(8) Производителите на енергия от високоефективно комбинирано производство на енергия могат да предлагат допълнителни услуги на оператора на преносната мрежа в случаите по ал. 7, когато това е технически и икономически съвместимо с начина на експлоатацията на обекта за производство."

15. В чл. 106:

а) досегашният текст става ал. 1 и в нея думите "т. 4" се заменят с "т. 5";

б) създава се ал. 2:

"(2) Производителите на енергия от високоефективно комбинирано производство на енергия могат да предлагат допълнителни услуги на операторите на разпределителните мрежи в случаите по ал. 1, когато това е технически и икономически съвместимо с начина на експлоатацията на обекта за производство."

16. Член 135 се изменя така:

"Чл. 135. (1) Сградните инсталации на клиентите се присъединяват към топлопреносната мрежа чрез присъединителен топлопровод и абонатна станция.

(2) Когато се присъединява нова сграда, във всеки отделен имот в сградата се монтира индивидуален топломер на конкурентна цена.

(3) Когато се присъединява съществуваща сграда след основен ремонт и преработка на сградните отоплителни инсталации от вертикално в хоризонтално разпределение, във всеки отделен имот в сградата се монтира индивидуален топломер на конкурентна цена."

17. В чл. 140 се създава нова ал. 6:

"(6) Когато се подменят съществуващи средства за дялово разпределение за отопление, се монтират индивидуални топломери на конкурентна цена, доколкото това е технически възможно или разходно-ефективно по отношение на потенциалните икономии на енергия."

18. Член 143 се изменя така:

"Чл. 143. (1) Потребителите на топлинна енергия в сграда – етажна собственост, избират метод за определяне

на количеството топлинна енергия, отдадена от сградна инсталация, при въведена система за дялово разпределение чрез индивидуални разпределители съгласно наредбата по чл. 125, ал. 3.

(2) Когато потребителите на топлинна енергия в сграда – етажна собственост, не изберат метод за определяне на количеството топлинна енергия, количеството топлинна енергия, отдадена от сградната инсталация при въведена система за дялово разпределение чрез индивидуални разпределители, се определя от лицето по чл. 139б, ал. 1 съгласно методиката по наредбата по чл. 125, ал. 3.

(3) Изборът по ал. 1 се извършва с решение на общото събрание на собствениците или на сдружението на собствениците по реда на Закона за управление на етажната собственост.

(4) Топлинната енергия за отопление на общите части на сградата – етажна собственост, в които има отоплителни тела, при прилагане на дялово разпределение чрез индивидуални разпределители, се определя въз основа на:

1. мощността на отоплителните тела, или

2. показанията на инсталираните върху тях индивидуални разпределители.

(5) В случаите по ал. 1, 2 и 4 топлинната енергия се разпределя между всички клиенти пропорционално на отопляемия обем на отделните имоти по проект."

19. В чл. 144, ал. 3 думите "чл. 143, ал. 1 и ал. 2, т. 1" се заменят с "чл. 143, ал. 1, ал. 2 и ал. 4, т. 1".

20. В чл. 155:

а) в ал. 1 т. 1 се изменя така:

"1. на 11 равни месечни вноски и една изравнителна вноска;"

б) създава се нова ал. 2:

"(2) Топлопреносното предприятие или доставчикът на топлинна енергия фактурира консумираното количество топлинна енергия въз основа на действителното потребление най-малко веднъж годишно.";

в) досегашната ал. 2 става ал. 3.

21. В чл. 162 се създава ал. 5:

"(5) За всеки отказ за признаване на сертификата за произход се уведомява Европейската комисия."

22. В чл. 162а:

а) в ал. 1 накрая се добавя "при облекчени процедури съгласно наредбата по чл. 116, ал. 7";

б) създава се нова ал. 4:

"(4) Операторите на електропреносната мрежа и на електроразпределителните мрежи при спазване на критериите за сигурност, определени с правилата по чл. 83, ал. 1, т. 4 и 5 от този закон и чл. 18, ал. 1, т. 1, 2 и 4 от Закона за енергията от възобновяеми източници, са длъжни да:

1. предоставят гарантиран достъп до съответната мрежа на електрическата енергия, произведена от високоефективно комбинирано производство;

2. гарантират преноса и разпределението на електрическата енергия, произведена от високоефективно комбинирано производство;

3. предоставят приоритет при диспечирание на електрическата енергия, произведена от високоефективно комбинирано производство."

23. Член 163 се изменя така:

"Чл. 163. Критериите, на които трябва да отговарят всеобхватната оценка, анализът на разходите и ползите и анализът на националния потенциал за високоефективно комбинирано производство по чл. 4, ал. 2, т. 11, се определят с наредба, издадена от министъра на енергетиката."

24. В глава единадесета, раздел II се създава чл. 163а:

"Чл. 163а. (1) При разработване на инвестиционни проекти се извършва анализ на разходите и ползите в съответствие с наредбата по чл. 163 за инсталации с обща входяща топлинна мощност над 20 MW в случаите на:

1. планиране на нова топлоелектрическа инсталация за производство на електроенергия, за да бъдат оценени разходите и ползите от проектиране на инсталация, която да функционира като инсталация за високоефективно комбинирано производство на енергия;

2. значително преоборудване на топлоелектрическа инсталация за производство на електроенергия, за да бъдат оценени разходите и ползите от преоборудване на инсталацията като инсталация за високоефективно комбинирано производство на енергия;

3. значително преоборудване на промишлена инсталация, генерираща отпадна топлина на полезно температурно ниво, с цел използването на отпадната топлина за задоволяване на икономически оправдано търсене, в т.ч. чрез комбинирано производство на енергия, както и от свързването на тази инсталация с районна отоплителна или охладителна мрежа;

4. планиране на нова районна отоплителна и охладителна мрежа; при съществуваща районна отоплителна или охладителна мрежа се планира нова инсталация за производство на енергия или значително преоборудване на съществуваща инсталация с цел оползотворяване на отпадната топлина от съседни промишлени инсталации.

(2) Дружествата, отговарящи за експлоатацията на районни отоплителни и охладителни мрежи, по искане на лицата, които извършват анализ на разходите и ползите по ал. 1, оказват съдействие и предоставят необходимата информация в случаите по ал. 1, т. 3 и 4.

(3) Монтирането на оборудване, с което да се улавя въглероден диоксид, произведен от горивна инсталация, с оглед на съхранението му в геоложки формации, не се смята за преоборудване в случаите по ал. 1, т. 2, 3 и 4."

25. В чл. 207б, ал. 1 думите "чл. 38г" се заменят с "чл. 38г, ал. 1, 38д".

26. В § 1 от допълнителните разпоредби:

а) създава се т. 24в:

"24в. "Ефективни районни отоплителни и охладителни системи" са районни отоплителни или охладителни системи, използващи поне 50 на сто възобновяема енергия, 50 на сто отпадна топлина, 75 на сто топлинна енергия от комбинирано производство на енергия или 50 на сто от съчетание на такава енергия и топлина.";

б) създава се нова т. 25:

"25. "Значително преоборудване" е преоборудване, разходите за което надхвърлят 50 на сто от инвестиционните разходи за съпоставима нова инсталация.";

в) в т. 41б, буква "а" думите "от доставчик, предоставящ услуги от обществен интерес" се заличават.

§ 24. Оценката по чл. 4, ал. 2, т. 11, буква "а" от Закона за енергетиката се изготвя и предоставя на Европейската комисия в срок до 31 декември 2015 г. По искане на Европейската комисия оценката се актуализира на всеки

5-годишен период.

§ 25. До 31 декември 2016 г. в сгради с централен източник на отопление/охлаждане или които се снабдяват от районна отоплителна мрежа или от централен източник, обслужващ множество сгради, се монтират и индивидуални измервателни уреди за отчитане на потреблението на топлинна и охлаждаща енергия или на топла вода за всеки агрегат, когато това е технически възможно, икономически обосновано и такива измервателни уреди не са монтирани към датата на влизането в сила на този закон.

§ 26. (1) Подзаконовите нормативни актове по прилагането на Закона за енергетиката се приемат, съответно издават и привеждат в съответствие с този закон в срок до 6 месеца от влизането му в сила.

(2) До приемането, съответно издаването на подзаконовите нормативни актове по ал. 1 се прилагат действащите подзаконови нормативни актове, доколкото не противоречат на Закона за енергетиката.

§ 27. В Закона за обществените поръчки (обн., ДВ, бр. 28 от 2004 г.; изм., бр. 53 от 2004 г., бр. 31, 34 и 105 от 2005 г., бр. 18, 33, 37 и 79 от 2006 г., бр. 59 от 2007 г., бр. 94, 98 и 102 от 2008 г., бр. 24 и 82 от 2009 г., бр. 52, 54, 97, 98 и 99 от 2010 г., бр. 19, 43, 73 и 93 от 2011 г., бр. 33, 38 и 82 от 2012 г., бр. 15 от 2013 г., бр. 35 и 40 от 2014 г., бр. 8, 12, 14 и 17 от 2015 г.) в чл. 5, ал. 4 след думата "съюз" се добавя "както и за услугите по ЕСКО договори по смисъла на Закона за енергийната ефективност".

§ 28. В Закона за корпоративното подоходно облагане (обн., ДВ, бр. 105 от 2006 г.; изм., бр. 52, 108 и 110 от 2007 г., бр. 69 и 106 от 2008 г., бр. 32, 35 и 95 от 2009 г., бр. 94 от 2010 г., бр. 19, 31, 35, 51, 77 и 99 от 2011 г., бр. 40 и 94 от 2012 г., бр. 15, 16, 23, 68, 91, 100 и 109 от 2013 г., бр. 1, 105 и 107 от 2014 г. и бр. 12 и 22 от 2015 г.) в чл. 55, ал. 6 думите "Закона за енергийната ефективност" се заменят с "отменения Закон за енергийната ефективност (обн., ДВ, бр. 98 от 2008 г.; изм., бр. 6, 19, 42 и 82 от 2009 г., бр. 15, 52 и 97 от 2010 г., бр. 35 от 2011 г., бр. 38 от 2012 г., бр. 15, 24, 59 и 66 от 2013 г., бр. 22, 33 и 98 от 2014 г. и бр. 14 от 2015 г.)".

§ 29. В Закона за местните данъци и такси (обн., ДВ, бр. 117 от 1997 г.; изм., бр. 71, 83, 105 и 153 от 1998 г., бр. 103 от 1999 г., бр. 34 и 102 от 2000 г., бр. 109 от 2001 г., бр. 28, 45, 56 и 119 от 2002 г., бр. 84 и 112 от 2003 г., бр. 6, 18, 36, 70 и 106 от 2004 г., бр. 87, 94, 100, 103 и 105 от 2005 г., бр. 30, 36 и 105 от 2006 г., бр. 55 и 110 от 2007 г., бр. 70 и 105 от 2008 г., бр. 12, 19, 41 и 95 от 2009 г., бр. 98 от 2010 г., бр. 19, 28, 31, 35 и 39 от 2011 г.; Решение № 5 на Конституционния съд от 2012 г. – бр. 30 от 2012 г.; изм., бр. 53, 54 и 102 от 2012 г., бр. 24, 30, 61 и 101 от 2013 г., бр. 105 от 2014 г. и бр. 14 от 2015 г.) в чл. 24, ал. 1, т. 18 и 19 думите "чл. 25" се заменят с "чл. 48".

§ 30. В Закона за устройство на територията (обн., ДВ, бр. 1 от 2001 г.; изм., бр. 41 и 111 от 2001 г., бр. 43 от 2002 г., бр. 20, 65 и 107 от 2003 г., бр. 36 и 65 от 2004 г., бр. 28, 76, 77, 88, 94, 95, 103 и 105 от 2005 г., бр. 29, 30, 34, 37, 65, 76, 79, 80, 82, 106 и 108 от 2006 г., бр. 41, 53 и 61 от 2007 г., бр. 33, 43, 54, 69, 98 и 102 от 2008 г., бр. 6, 17, 19, 80, 92 и 93 от 2009 г., бр. 15, 41, 50, 54 и 87 от 2010 г., бр. 19, 35, 54 и 80 от 2011 г., бр. 29, 32, 38, 45, 47, 53, 77, 82 и 99 от 2012 г., бр. 15, 24, 27, 28, 66 и 109 от 2013 г., бр. 49, 53, 98 и 105 от 2014 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 142, ал. 11 думите "чл. 23а" се заменят с "чл. 44".

2. В чл. 167, ал. 2, т. 7 думите "чл. 23" се заменят с "чл. 43".

§ 31. Изпълнението на закона се възлага на министъра на енергетиката, министъра на регионалното развитие и благоустройството, министъра на икономиката и на министъра на транспорта, информационните технологии

и съобщенията.

§ 32. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник".

Законът е приет от 43-то Народно събрание на 30 април 2015 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за изменение и допълнение на Закона за енергийната ефективност

(ДВ, бр. 105 от 2016 г.)

§ 37. (1) В тримесечен срок от влизането в сила на този закон министърът на икономиката съставя и публикува списъка по чл. 30а, ал. 1.

(2) До съставянето и публикуването на списъка по чл. 30а, ал. 1 се прилагат досегашните Указания за прилагане на изисквания за енергийна ефективност и енергийни спестявания, при възлагане на обществени поръчки за доставка на оборудване и превозни средства и закупуване и/или наемане на сгради с високи показатели за енергийна ефективност, с цел минимизиране на разходите за срока на експлоатацията им.

.....

§ 39. До приемането на наредбата по чл. 163в, ал. 3 от Закона за енергетиката се прилага наредбата по чл. 162, ал. 4 от същия закон.